

RUH MADDE

7 Sayı: 83 — Aralık 1966

Cemiyet adına Sahip ve
Mes'ul Müdür
SUAT TAHSUĞ

Hazırlayanlar :

Feridun Tepeköy
Erol Haras
Ergün Arıkdal
Salih Öge
Erol Sevil
Azime Nakip
Enver Ölçerman
Mehmet Sancar
Çetin Salkök

Karehane ve Cemiyet binası
Taksim, Sıraselviler, Billürcü
Çınmazı Sümbül Apt. No. 14/2
(Otel Santral Sokağı)

Dizgi ve Baskı :
Başa Matbaası

Kapak Baskı :
Karadeniz Matbaası

Abone ücreti :
Yıllık 18 Lira
6 aylık 9 Lira

Haberleşme, Abone ve
Havale adresi :
RUH ve MADDE
P. K. 1157 - İstanbul

RUH ve MADDE'den Sevgili Okuyucularına

Cemiyetimiz, geçen ay neşrine başladığımız Prof. Eledia Castol'un suallerini cevaplandırırken, basit olduğu kadar önemli bir prensip elde etmiştir. Bilmediği şeylere açıkça "bilmiyorum" demek ve bugün bizim için tatbikatı olmayan bir bilgi üzerine mübahese açmamak.

Suallerin birinde, ruhların menşesine temas ediliyordu. Buna verilecek kısa bir cevap vardır. "Ruhun bir evveliyatı vardır".

Madde âteminde —bizim için, şimdilik tetkikatını yapmakta bulunduğumuz dünyada— her olayın bir şuur tezahürü olduğunu, mânâlı ve maksatlı bir istikamet takib ettiğini görmekteyiz. Muayyen bir maksatlı hareketin gerisinde, bir zekâ ve kudretin mevcud bulunması gerekir. Bu zekâ, maddenin kendiliğinden, tesadüfi toplanıp dağılmakta olmasından çıkmamaktadır.

Olaylarda gördüğümüz tesadüfiyet payının bizzat bilgimizin çeşidinden, kalitesinden ileri geldiğini, dış dünya hakikatının bu belirsizlikle, ilgisi olamayacağını, büyük atom bilgini Werner Heisenberg söylemektedir.

Bugün, en küçük ve en büyüğü, atomları ve yıldızları inceleyen insanoğlunun bu iki sisli bölge arasında keşfettiği şey, bu güne kadar bulduklarının en önemlisi kendi şuur ve mes'uliyeti, bu şuur ve mes'uliyetinin kâinata nisbetidir.

Kısaca, yaşadığımız olaylar âleminde, seyirci değil aktörüz. Böyle bir angajmanımız, bağlılığımız, yalın hakikatleri bizim gözümüzden saklayacak mahiyettedir. Bu hal, bizi kâinat çapında bir edep ve tevâzua götürmelidir. Kendi kendimize uyduracağımız yalanlardan kaçmalıyız.

Hal böyle olunca tetkikatımızın hareket noktaları ortaya çıkar: 1 — Kendi varlığını bilmek, 2 — Bu varlığın bilgi ve tatbikat vasıtası ile tekâmüle mazhar olacağını bilmek, 3 — Bu tekâmülde üstün ve idareci bir mekanizmanın tahtı tasarrufunda olduğumuzu ve bu tasarrufun bizi ezici ve tahdit edici değil de, mev'ud hürriyetimizi kazandırıcı istikamette çalışan bir sevgiden doğduğunu bilmek.

Kolayca sıralayıverdiğimiz bu lakırdıları, bu kadar kolay anlayıp idrâk edemiyoruz. Bunlar mücerredatta, felsefe olarak kaldıkça hiç bir değeri yoktur. Ancak biz bunların kendi öz hayatımız, yaşamamızla
(Devamı 28. sayfada)

Muhakkak ki, bu sizin ümmetiniz bir tek ümmettir. Ben de sizin Tanrınızım. Bana karşı vazifelerinize dikkat edin. Fakat onlar o ümmetler, fırkalara parçalanıp bölük bölük oldular. Herbir bölük kendi hali ile, kendi elindeki ile memnundu. Onları bir zamana kadar koyu şaşkınlıkları içinde bırak.

(Kur'an; Müminûn sûresi: 53-55)

Yazan: Suat TAHSUĞ

Eski dünya, yeni dünya, bütün akvam-ı
beşer
Kaynıyor kum gibi, mahşer mi, hakikat
mahşeri
Mehmet AKİF

Milletler ve Kehanetler

Mehmet Akif merhum bunu Çanakkale savaşı için söylemiş. Gerçekten dünya 20 nci asrımızda iki büyük harp geçirdi. Bütün milletler birbirine girdi.

Bu harpler niçin oldu? Elbette bunun muhtelif sebepleri mevcuttur ve bunların mühim bir kısmı mevzuumuz haricidir. Biz ancak mevzuumuzla ilgili sebep ve neticeler üzerinde duracağız.

Bir millet, kendini teşkil eden fertlerin ırklarıyla ilgili olduğu kadar, o milletin insanlarının coğrafî bir bölgede kader birliği yapmalarını sağlayan mefkûre birliğinden doğar. Bu mefkûrelerin tatbik tarzları o milletin her ferdine şâmil bünyevi hususiyetleri, mizaç ve psikolojik davranış özelliklerini de içine alan temayüllerden hız almaktadır.

Meselâ Anglo-Sakson cemiyetlerinin ferdiyete, histen ziyade hesapçı mantığa dayanan ve bir nevi cesaret ve müteşebbislikle müterafık müşterek psikolojileri, onları önce müstemlekeciliğe, sonra da liberalizme, sınıai ve ticari teşebbüslerde geniş bir muvafakiyete sürüklemiştir.

Fransızlar, İspanyollar, Portekizliler ve bunların harslarıyla alâkalı güney Amerika ülkeleri, ve daha bazı ülkeler, «Latin» diye adlandırılmaktadır. Bunlarda, soğuk ve hesapçı bir mantıktan ziyade his ve heyecanlar hakimdir. Onlar tarihleri boyunca mefkûrelerini daha ziyade, tabir caizse, «ihtiraslardan» almışlardır. İzah edelim: Bir zaman İspanya (altın)a çok merak sarmıştı. Bunun neticesi Güney Amerika ve daha bir çok ül-

kenin soyulması, memlekette, yani İspanya da ölçüsüz bir altın terakümü olmuştur ki buna «merkantilizm» denilmiştir.

Latin milletlerin din karşısında da tutumları böyle olmuştur. Engizisyon mezaîminden tutun da en basit bir ferdin ibadet tarzı ancak ateşli bir ihtirasla vasıflandırılabilir. Aile düzeninde de kıskançlıklar, hissi intihar ve cinayetler pek çoktur.

Misalleri çoğaltmıyoruz.

Milletlerin ayrı ayrı mefkûreleri —ki, bu mefkûrelerin zaman zaman değiştiğini, fakat milletlerin mefkûre karşısındaki tutumlarının kolay kolay değişmediğini yukarıda anlatılanlardan sezmiş bulunuyoruz — tabir caizse, bir ferd gibi «millet egolarını» meydana getirmektedir.

Bir arada yaşamakta bulunan milletlerin mefkûre çokluğu ve çeşitliliğinden doğan ihtilâflar bugüne kadar bir çok harpleri meydana getirmiştir.

Neticeleri kanlı ve harabiyet getirici bu millet yaşamaları, aslında bir fikir savaşıdır; toplu bir deşarjdır, mizaçta bir zenginleşme ve inceleme, maddi hayatta terakki, fikir hayatında da bir inkişaftır. Cemiyetimiz, çok umumî bir tabirle buna TEKÂMÛL der. Kanlı ve sefalet getirici yönlerini unuttur ve objektif olabilmek, mevzuu karıştırmamak için, bu makalemize münhasır kalmak üzere, gözden uzak bulundurursak.

Milletlerin maceraları tarihlerdir. Bu tarih, ölü olayların kaydedildiği lüzumsuz bir

değildir. Bu günün yaşamasında, ma-
ya yaşadığımız bütün olayların izleri var-

Marazi ruhi hallerin araştırılmasını ken-
vazife edinen XX. yüzyılın modern psi-
kolojisi, bilhassa C. G. Jung ile çok önemli
alanına girmiştir. Jung'un teorisi, pek va-
zih bir izah olmayan, bütün insanlarda müş-
terek bir gayri şuur, ve beşeriyetin müşte-
rek sembolleri (Archétype) ler fikrini ihtiva
eder.

Düşüncemizce, gerçekten bütün insanlı-
ğa şamil böyle bir alan, bir şuur altı mev-
cuttur. Ancak, bundan evvel, bu millette,
millet içindeki değişik bölümcüklere (Misal:
Fransada Bröton'lara, Bask'lara, Flaman
diye adlandırabileceğimiz Kuzey Fransızlar'
a ve Provence'a ait Güney Fransızlarına
ayrılan çeşitli bölgeler gibi), daha alt bölüm-
lere, nihayet ailelere ayrılan bir takım şuur
altları ve, yine tabir caizse, müşterek arşe-
tipler, semboller mevcuttur.

Karşımıza bir ruh hastası geldiğini dü-
şünelim. Vak'a bir psikoz veya nevroz olsun.
Bizde bir psikiyatrist hekim olalım.

Biz, hastamızın ırkını, milletini, bölge-
sini (Fransa misaliyle izah ettiğimiz ma-
nada) ailesini, bunların arşetiplerini —yani
en hariz hususiyetlerini— bilmek zorunda-
yız. Bundan sonra şahsın ferdi hayat hikâ-
yesini dinlersek o şahısdaki «**şahsiyet dra-
mı**» ve büyük bir ihtimalle tedavi çaresi de
ortaya çıkar. Bundan sonra mesele, o şahsa
usulünce bunu anlatmaktadır ki, işin en zor
kısmı budur. Belki de bir psikolog olarak
buna aslâ muvaffak olamayız. Her mesele
aslında apaçık ortada olduğu halde insanla-
rın bu meseleleri kabul etme, ve çözümleri
uygulama hususundaki dirençleri tasavvu-
run üstünde zordur. Bu, esas itibariyle fer-
din hürriyetinden, kendi sembollerine, daha
değişik bir ifade ile PUTLARINA bağlılıkla-
rından ileri gelmektedir. Bunu ve doğurdu-
ğu mahzurları görmemeye çalışmak, fert
psikolojisinde meydana gelen GURUR hadi-
sesinden ileri gelmektedir.

İmdi, bu noktada cemiyetimizin bazı fi-
kirlerine müracaat lüzumu hasıl olmuştur:

1 — Fert, doğum öncesinden gelen ve
ölüm ötesine uzanan bir kişiliğe, prensibe sa-

hiptir ki, buna alekser «ruh» denilmekte-
dir.

2 — Bu prensip tekâmül etmektedir, te-
kâmülü bir zarurettir.

3 — Bu prensibin tekâmülü, yeryüzünde
insan olarak, bir şuur tekâmülüdür.

4 — Bu prensip, bedenli iken insan adı-
na almaktadır. Ve bunun şuuraltı kompleks-
lerinin çözümü için, **YERYÜZÜNDE, HA-
DİSELER ARASINDA YAŞAMASI ŞART-
TIR.**

“Yeryüzünde hadiseler içinde yaşama”
demek ,komplekslerin çözümünü gerektiren
bir ihtiyaç tablosu demektir. Pasif duru-
mda olan bu ihtiyaç tablosunun karşısında
aktif durumda olan bir imkân tablosu var-
dır ki bu da, ferdin doğumunda ve ilerki
yaşamasında karşılaştığı hadiselerle peyder-
pey ortaya çıkar. Bu da elbette ki bir ırka,
millete, v.s. ye ihtiyaç gösterecektir.

Metapsişik ve spirit tetkikat bugüne ka-
dar, ilk görünüşte kolayca inkâr edilebilen
pasif bölgede yapılmıştır. Aslında bu bölge,
sübjektif addedilen rüyalarımız, bazı his ve
sezislerimiz hariç, meçhulümüzdür. Bura-
dan, ayın görünen yüzündeki çeşitli bölgeler-
miş gibi bahsetmek hakkı, hiç birimizde
yoktur. Bu sebeple de, birçok felsefeler, mis-
tik ekoller gibi yukarda bahsettiğimiz ekol-
ler de, haklı olarak «mücerredatta kalmak»
tenkidıyla karşılaşmaktadır.

Yukarda, numaralarla sıraladığımız ba-
zı beyanlarda bulunduk. Aslında bunlar dahi,
okuyucu için mücerrettir; farazidir; bir ba-
kımaya dogmatiktir.

Ancak biz çalışmalarımızı **aktif** bölgeye
aktarırsak çalışma ve beyanlarımız mücer-
ret ve dogmatik olmaktan çıkar. Apaçık ha-
kikat olur *.

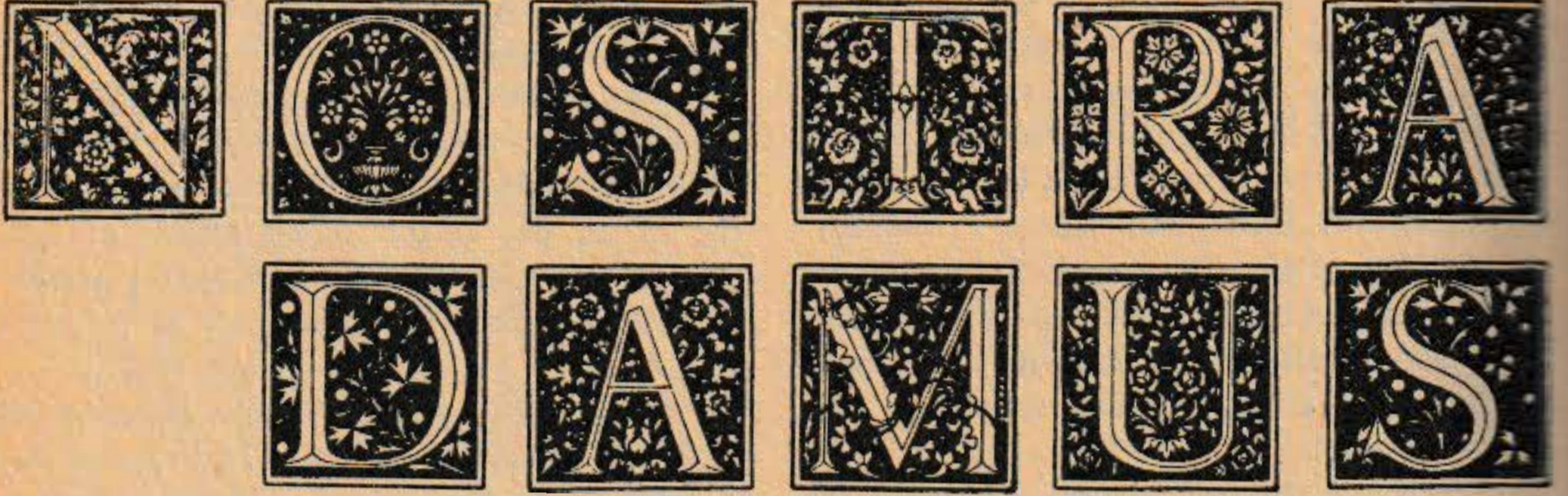
Bu da fert için yaşama, cehit, şuurlan-
ma, cemiyetler için, tarih, inkişaf, tek bir
kelime ile **TEKÂMÜLDÜR.**

* Daha açık bir izahda bulunalım. İm-
kân kadrosu ile ihtiyaç kadrosu arasındaki
bölge, ferdin hürriyet ve mes'uliyet bölgesi-
dir. Ve asıl aktif tablo, «olaylar» tablosudur.

(Bu makalenin devamı olan «**LAHLA-
RIN BATIŞI**» yazımızı 14. sayfamızda oku-
yunuz).

Akdenizin güneşi olmasaydı, ortaçağ şatosunun görünüşü hayli tehdit edici olacaktı; kenarlarında saygılı ağaçlar dizilmiş bir avlu; yuvarlak kiremitli damlarla eski bir şehir; Marsilya aksanının çınladığı havuz başı. İlk defa karşılaşan turiste

SALON DE PROVENCE şehri bu şekilde görülür. Orada herşey tatlı hayatı hatırlatır. Gizli ilimlerin kâbesi sayılan Lyon veya Prag'ın sisli havasına burada rastlanmaz. 400 sene önce ünlü kâhin NOSTRADAMUS bu şehirde ölmüştü.

Yarın Şu Olay Cereyan Etti!

2 Temmuz 1966 tarihinde burada acaip bir heykelin küşat resmi yapıldı. Bronzdan bir heykel yükselmişti: elbiseleri sanki rüzgârda uçuyordu ve iki elinde astroloji ve kehânetin sembolleri olan küre ve kum saati vardı. Hava gayret sarfederek, tehditkâr bulutlara bürünerek, felâketlerin büyük habercisi NOSTRADAMUS'u selâmlıyordu. Ona, çiçeklerle bezenmiş bir yolun dibinde, daha önce bir heykel dikmişlerdi. Yeni abide ise, FARE dağlarına bakan N. 113 üzerinde, sanki kâhini daha hürmetle anmak için, azametle yükseliyordu.

O falcı, o peygamber o şehirde 19 sene yaşamıştı, bu sebeple Salon Festivali Merasimi tertiplenmişti. Bu alenî saygı gösterisinin arkasında, Salon Şehrinden bir grup, yâni A.N.I.O.N. Fransızca «NOSTRADAMUSUN ESERİNİ YAYMA MİLLİ BİRLİĞİ» faaldi.

Bir şarklı âlim, mat teni ve traşlı kafasile MIRAULT USTA, birliğin Reisi idi.

«Bizler bir yıldan beri faaliyette bulunuyoruz» dedi «ve Almanyadan, Portekizden sayısız mektup yağıyor.. Ne yazık ki, NOSTRADAMUS peygamber ise.. kendi ülkesinde öyle tanınmıyor, ona karşı ilgi zayıftır». Buna rağmen, onun sayesinde, bu

tembel ve şen şehir birkaç hafta yaşadı. Artist ve konferansçılar, kâhini hürmetle andılar. SİHİR VE GİZLİ İLİMLER konusu üzerine vitrin yarışmaları tertiplendi.

Pariste «FOUQUETS» ne ise, Salon'da «L'Oriental» odur; o lokalde BÜYÜ-SALIK, GÜL'HAÇ-BÜYÜK ESER gibi acaip tâbirler duyulmaktaydı. Emperi şatosunun kızıl-sarı duvarları bir müddet kükürt rengine büründü. PETANQUE turnuvası bile NOSTRADAMUS mükâfatile değerlendirildi. Bu biraz saygısızlık sayılırdı, zira bu tören eğlenmek değil, anmak için tertiplenmişti. Zira 400 sene önce, kâhin Salon'da ruhunu teslim etmişti.

2 Temmuz 1566 da, FERREIROUX mahallesinde bir evin en üst katında, bir tahta sıra üzerine uzanmış 63 lük bir ihtiyar adam can çekiyor. Rasathane biçiminde düzenlenen odaya, Provans'ın ışıklı geceleri süt beyazlığını saçıyordu. Komada bulunan adamın çehresi çukurlaşmıştı. Kol ve bacakları burkulmuş, muazzam karnı dizleri üzerine sarkmaktadır. Evvelce sağlam ve neşeli seyyah şimdi hiçbir şey hatırlatmıyor. O, eşini ve çocuklarını uzaklara gönderip, yalnız başına ölümü beklemek istiyor.

NOSTRADAMUS

Sırasile şarlatan ve ilim adamı olan Nostradamus, dikkati çeken tezatlar içinde yaşamış görünüyor. Bu tezatlar beşiğinden itibaren başlıyor.

14.9.1503 de, SAİNTREMY kilisesi çanları, yeni doğan bebeğin şerefine çalıyor: MICHEL DE NOTRE-DAME. Bundan daha hristiyanca bir isim tasavvur olunamaz. Mahaza bu ismi taşıyan çocuk, İncilde kehanetlerinden dolayı zikredilen ünlü İssachar kabilesi ahfadından teşekkül eden, müsevilikten hristiyanlığa dönme bir aileye mensuptu.

Bütün hayatı müddetince, gölge ve ışık saygı ve kin onun yakasını bırakmadı. Üç kere, diri diri yakılmaktan kurtuldu. İlk defa, büyücülükten, diğerlerinde dinsizlikten dolayı. Fakat Montpellier Tıp Fakültesi öğrencisi olduğu zamanlarda, onu bir kahraman, adeta aziz telakki etmişlerdi. Provans üzerine veba afeti çökmüştü. Afetin önünden, korkuya kapılan doktorların ekserisi dehşetle kaçarken, müstakbel kâhin derslerini yarıda bırakarak vebaya karşı sa-vaşa katılıyordu.

Afetin dehşetle, salgın halinde yayıldığı NARBONNE'a Nostradamus koşuyor. Orada, lanetlenmiş bir şehir buluyor: sokaklar cesetlerle örtülmüş, yataklarda can vermek üzere olanlar, zır deliler ve haykıran kadınlar!

O, derhal hazırladığı bir müstahzarın tecrübesine girişiyor: Onu odalarda toz haline getirip, hastalara sunuyor. Formüllü kayıptır, fakat muhtelif esansların karışımı olması muhtemeldir. O belki de ASEPSİ (DEZENFEKSİYONU) ilk tatbik edenlerdendi? Dört sene müddetle, vebayı, felâket saçan izinden tâkip etti.

1530 da, Montpellier'de, tıp öğrencileri meyhanesinde, bütün ilimlere, gizli bile olsalar - düşkün, okumuş ve hayat fıskıran, ihtirash bir din adamı bulunuyordu: FRANÇOIS RABELAIS. NOSTRADAMUS, iki veba salgını arasında, doktorasını vcrmeğe gelmişti. İki doktor tanışıyorlar. Rabelais henüz «PANTAGRUEL» ini neşretmemiştir, fakat gelecek yıl için her çeşit kehanetleri yayınlayan yıllık Almanak'lardan faydalanıyordu. İşte burada, dördüncü yüzyıl törenine iştirak edenler tarafından açılan tartışmaların ilki başlıyor.

XIX uncu yüzyılın sonundan beri, gizli ilimler, bilhassa İncilin esrarını çözmek amacını güden musevilerin «KABALE» ı gittikçe artan ilgi ile tetkik konusu olmaktadır. Bize tarih bakımından daha yakın olan eserlerden de, TEVRAT'a karşı gösterilen önem ve ilgi esirgenemezdi. İLAHİ KOMEDİ FAUST . DON QUIŞOT eserleri de bu bakımdan incelendi. Bugün, Pantagruel'in şifresinin çözülmesi iktiza ettiğini iddia edenler vardır: zira o takdirde şayanı hayret ifşaat ortaya çıkacakmış! Rabelais güya büyük «İNİSYE» ler zincirine dahilmiş ve onlar aralarında ancak anlaşmalı dil ile görüşürlermiş. Onun sayesinde, Nostradamus kehanet ilmine vâkıf olabilmış!

Buna inanmayanlar ise, O ancak Almanakların mâli avantajlarıyla ilgilenirdi, diyorlar.

1550 den 1556 ya kadar, «Salon» kâhini muntazaman almanak neşretti. Buna paralel olarak, görücü medium (vuayan) ve zaice tertipçisi olarak ün saldı. Sözüne inanmak istenilen onun talebesi Jean de Chavigny bunlardan bazılarını anlatır. Onlar biraz da trajik nükteye bürünen kehanetlerdendir, örneğin: Provans'lı bir asılda Nostradamusa müracaatla, seyahati esnasında başına neler gelebileceğini sorar. «Siz çok içeceksiniz» diye cevap alır. Ağzına damla içki koymayan seyyah, omuz sil-

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

ker ve yola düzülür. İki saat sonra, Rhone nehrine düşer.

Almanakların genel olarak lisanı, gayrı sarıh kehânetler ve ucuz beyanların ifadesidir. Fakat bir esrar başlıyor. İlk defa olarak Michel de Nostre-Dame NOSTRA-DAMUS olarak imza atıyor. Ve ona sadık olanlarla, onu çekistirenler arasında tartışmalar girila gidiyor. Sonunculara göre, O sadece eski esrarlı ismini değiştirmek istemiş. Birinciler ise, onun iyi latince bildiğini, bu itibarla latince olarak isminin NOSTRA DOMINA yazılması icap ettiğini herkesten iyi takdir edebileceğini ileri sürüyorlar. Bu takma ad bile bir semboldür, diye ilâve ediyorlar.

Nostra Damus'u şu şekilde tefsir etmek mümkündür: DAMUS NOSTRA, BIZE AIT OLANI VERELİM. Ve bütün «İNİSYE» ler bu kanuna itaat eder. Esasen Nostradamus daima sınırsız derecede cömert ve fedakârdı. Salon'a davet edilmiş olan George Hutin isimli konferansçı da bu fikri savunacaktı «Kim olursa olsun, büyük insanı destekleyen bir kuvvet mevcuttur» demişti.

Konferansçı iki saat müddetle, Mr. Mairault'nun bazı itirazlarından arada bir şevke gelerek, Salon Kâhininin yüksek kademede bir Mason cemiyetine benzeyen gizli «Gül-Haç» a mensup olduğunu iddia edecekti.

İster sahtekâr, ister «İnisye» olsun, ister herşeyini vermiş veya vermemiş olsun, geleceği gören tabip kehânetleri sayesinde dünyaya çözümleri güç olan bir bilmece bırakmıştır.

Bunlar 1655 tarihinde neşredilmeğe başlandı. O zaman, içindekilerin Almanaklarla alâkası yoktu. Şekli bile değişikti. Kehânetler dörder mısrağ olarak diziliydiler ve yüzlük gruplarla intişar ettiğinden adlarına (fransızcada yüzlük) Centuries deniliyordu. Oğlu Cesar'a ithaf ettiği giriş yazısında, bu kehânet melekesini burçların tetkikine ve yaradılışındaki özelliğe borçlu olduğunu belirtiyor. Ancak Centuries'lerin ilk dörtlü mısrağlarından açıkça sihir ile meşgul olduğu anlaşılıyor. Nihayet O böyle diyor:

«Asırlardan beri gizli kalmış birkaç cilt elime geçti. Onların mütaleasından hasıl olacakları düşünerek, onları «VULCAIN» e (mitolojide ateş ilahı) teslim ettim (yaktım). Yağazalar onları yutarken, tabiat üstü bir aydınlık havayı sardı».

Bu sözler muhayyileyi kızıştırır. Acaba bu kitaplar, Süleymanın mabedindekiler olmasın, veyahut Mısır rahiplerinin papi-rüsleri, yahut Simyagerlerin formülleri? Belki de aslı olmayan bir iddia idi?

Mucizeyi andıran sarıh ve kesin bazı satırlara rağmen, bütün metin içinden çıkılmaz çetrefil dille yazılmıştır. Cümlelerin tertibi değişmiş, mefûl fiilden önce geliyor, tekil çoğula ekleniyor, provansal ile latince bazen fransızcaya karışıyor. HENRİ II ye hitaben yazdığı bir mektupta, kiralına karşı sarıh yazı yazmağa gayret edeceğini bildiriyor ve iki satır sonra, oldukça çetrefil lisan kullanacağını yazıyor. Esasen kendisi, kâğıt üzerine, gelişi güzel, kronolojik sırayı ihmal ederek, esrarengiz cümleleri kitle halinde boşaltırdı. Ancak, büyük felâketlerin habercisi olarak, büyük peygamberler kadesine uymaktaydı. En son kehâneti de 1999 da dünyaya «Büyük Ürkütücü Kırıl» in gelişiştir.

Kehânetlerinin tefsirinin güçlüğüne gelince, acaba başka türlü olabilir miydi?

Çağımızın en son ve korkunç ışığı olan L.A.S.E.R. i bile Nostradamusun önce den haber verdiğini kaydeden Georges Hutin, o esnada mahiyeti bilinmeyen olayları, ancak devrinin lisanile anlatabilirdi, diyor ve ilâve ediyor «olisan bunları anlatmaya elverişli olamazdı!»

II nci Centurie'nin 5 nci dörtlüsünde, balık biçiminde bir geminin, üzerinde bir harf yazılı olduğu halde, suların içinden çıkıp Latin topraklarına saldıracığını târif ederken de, atomik denizaltının acemice yapılan târifi hatıra gelir. Ve her dörtlü mısrağlar için aynı düşünce varittir. Onun çağdaşları, kehânetlerinin kıymetinden zerre kadar şüpheye düşmediler. II nci Henry onu sarayına celbetti ve Katerin dö Medicis ona dört genç prensip zaicesini çizdirmişti. Birinciye, düellodan kaçınmasını ihtar etti. İkincisine, dört çocuğunun tahta çıkacağını söyledi (ancak üçü tahta çıkabildi). O takdirde bir sual varit olabilir. Acaba kehâneti yapan, teşhisini koyan tabip midir yokya bu kadar hayret verici ifşaati veren kâhin midir?

II nci Henri 42 yaşındadır o devirde oldukça yaşlı sayılırdı ve at üzerinde mızrakla çarpışmaya ve şiddetli sporlara pek düşküdü. Acaba Nostradamus ona, bu kabil oyunlar için fazla yaşlı olduğunu mu ima etmek istemişti? Kırıl hakikaten turnuvada aldığı bir yaradan can verecekti ve ölümünden sonra, ona ait olan mısrağların bulunması güç olmadı.

François II nin de ölümünde sonra, bunu öngören dörtlü mısrağ ortaya çıkınca, Nostradamusun şöhreti esash şekilde yayıldı. Bu da, Michel de Nostre-Dame adındaki tabibin unutulması demektir. O, erkek yapılı bir kırılıçe, narin bünyeli üç prensi veremin pençesinde görebilmiş ve dördüncüsünün de çocuk yetiştiremeyecek tarzındaki

TEKÂMÜL VE BEDENLENME

Medyom: Hikmet Omay

Rehber Varlık: KEMAL YOLCUSU

Ruh, şahıslandıktan sonra, her istediği zaman bedenlenebilir. Bu bedenlenme şu şekilde olur: Evvelâ, şuur harici âlemle temas temin edebilmek için bir bedene ihtiyaç hisseder. Bu bedeninin nev'i intikal edeceği âlemin bünyesine uygun olacaktır. Meselâ, madde kâinatında herhangi bir yıldızda tetkikat yapmak istiyorsa, o yıldızda uygun bir beden seçecektir; ateşten, havadan, sudan, etten, kemikten, sinirden v.s. den... Bu hususta intibak edeceği âlemin kanunlarına ve şartlarına uyması lâzımdır. Meselâ, yeryüzünde kullanacağı bedeni, Güneş'te kullanamaz; orasının fizik şartları başkadır. Seçeceği bedeninin o muhitte kullanılabilecek vasıfları ihtiva etmesi icabeder. Bundan başka, ruh'un , kendi plânını hazırlarken dikkat edeceği mühim noktalar da vardır. Bu noktalar şunlardır: Meselâ, seçtiği bedeni, aynı zamanda, aynı gaye için başkası seçmiş veya tasarlamış olmayacaktır. Keza başkalarının tekâmülüne engel olacak şekilde plân veya beden tanzim etmiş bulunmayacaktır. Ruh, beden seçerken, diğer varlıkların nizamını bozmaması ve onları mutazarrır etmemesi lâzımdır. Bedenin nev'i tesbit edildikten sonra, şuur hazırladığı plânı iradeye havale eder; irade, iktidarın nazımıdır, iktidarı o idare eder. İktidar, şuurun kölesidir; onun emrindedir. İşte, ruh, bağlı olduğu âlemde tekâmülünü bitirinceye kadar faaliyetine ve etüdüne devam eder. Bundan sonra, yine ruh madde kâinatının başka bir âlemine intikal edecektir. İntikal, tekâmül için zarurîdir.

organlarını müşahede edebilmişti. Onun geleceği haber verme hassası, tıbbi bilgilerine dayanıyormuş dediler.

Karakteristik bir olay da şu olmuştu :

1563 de, birçok silahlı muhafız ve saray bendegânile, IX cı Şarl ve Katerin dö Medicis Salon'a gelmişlerdi. O zaman protestan olan müstakbel kiral IV cü Henri, 11 yaşında idi ve onlarla beraberdi. Yıldızları tetkik eden müneccim, onu muayene etmek ister. Oğlanın kâhyasına, birgün çocuğun Fransa tahtına çıkacağını bildirir. Burada kehânetten bahsedilebilir mi? Yoksa Bern'li genç prensin, kuzenlerinden daha sağlam bünyesini dikkate alarak, onlardan fazla yaşayacağını mı anlamıştı?

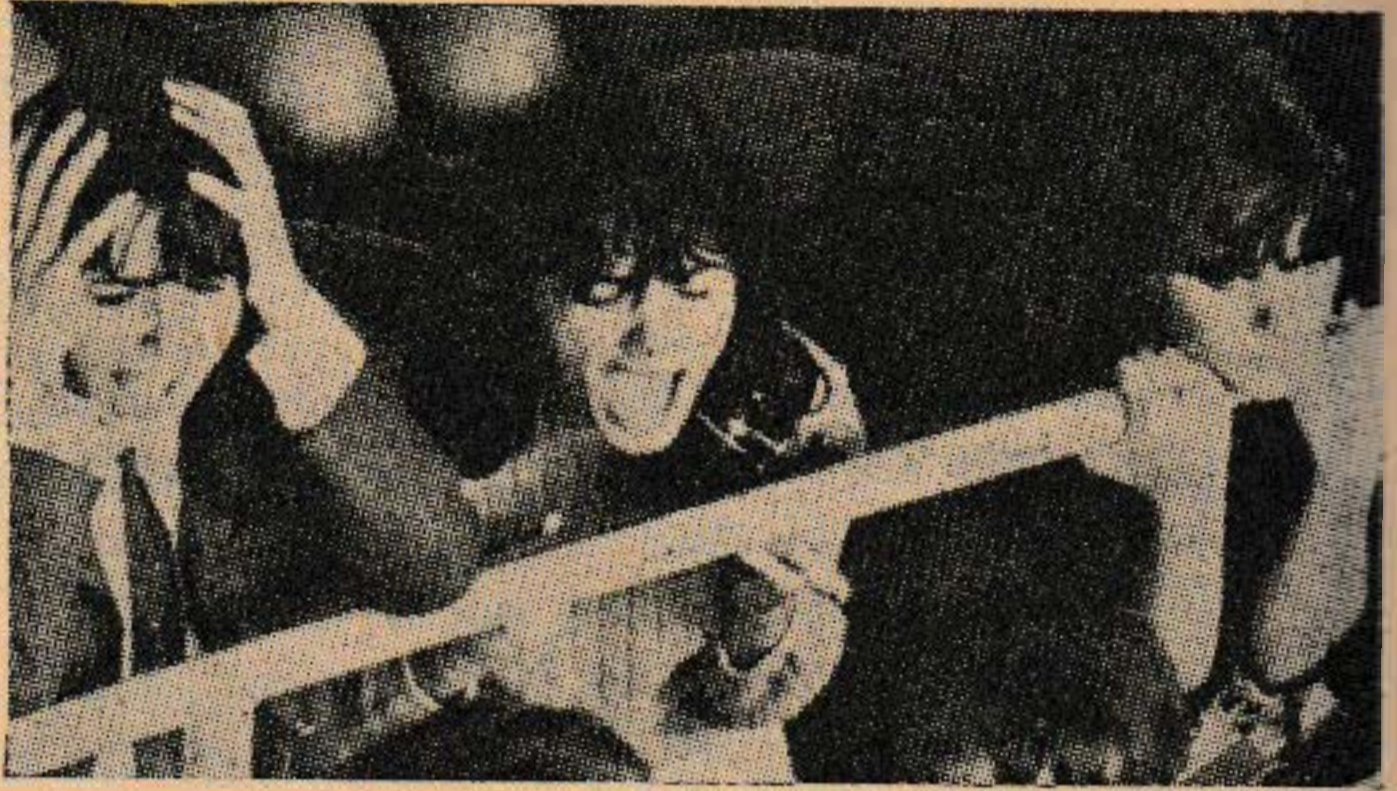
Nostradamus taraftarları, tıbbi muayenenin sadece bir hileden ibaret olduğunu öne sürüyorlar. Aksi halde kendisi büyüçülükle itham edilebilirdi ve kudretini açığa vurmak istememişti. Fakat bir problem hâlâ mevcuttur: Nostradamus neden bu karışık lisanla kehânetlerde bulunurdu, İstenilen bütün cevaplar, verilebilir. Para, reklam ihtiyacı, aldatma arzusu, normalin üstünde kudretler, hiçbir ihtimal bertaraf edilemez.

Geriye son bir faraziye kalıyor: Centurie'ler şifreli vesikalar olabilir. Arz cazibesini kanunlarını tertiplemeden çok önce,

(Devamı 37. sayfada)

HAYATIN TADINI ARTTIRMAK İÇİN BİR FORMÜL:

Kendimizi Tanıyalım

«KENDİNİ tanımak sadece en güç şey olmayıp, aynı zamanda en sıkıcı iştir». Bunu hem filozof, hem de nükteci olan biri söylemiştir.

İnsanlar, kendi benlikle rinden kaçmak için, birbirinden kurnazca usullere başvurmuşlardır. Biz hâlen o kadar fazla meşgale icat etmişiz, hayatımıza o kadar eğlence katmışız, dimağımızı o kadar fazla bilgi ile doldurmuş, o kadar çok kimse ile tanışıp ülfet etmişiz ki, hayranlık ve endişe uyandıran iç âlemimizi iskandil etmeğe vakit ayıramamışız. Ve ekseriya bu arzuyu hissetmeyiz bile...

Fakat insan tabiatı hakkında bilgilerimiz genişledikçe, okadar sade ve şaşırıcı olan bu eski atasözül «KENDİNİ TANİ» gittikçe zenginleşen bir mânâ iktilsap eder.

Psikoloji ve psikiyatri alanlarındaki keşifler, akli dengenin: benliğin mâkul ve objektif telâkkisine - benli-

ğin şuurla tetkikine ve benliğin kabulüne - ne kadar bağlı olduğunu ifşa ediyor.

Kendilerine karşı yabancı durumda olan erkek ve kadınlar, artık kendilerinden kuvvet elde edemiyorlar: onlar yenilenme kabiliyetlerini kaybetmişlerdir.. Bazan hayat tarzımıza arız olan bir değişiklik - bir izdivaç, hane nakli, yeni bir işe giriş - alışkanlıklarımızın ahengini bozar ve bize, etrafımıza örmüş olduğumuz huzur ağı içinde ne kadar hapsedildiğini bize gösterir. İkinci Dünya savaşı esnasında, birçok kimse, itiyatlarını terk zorunda kalınca, kendilerinde o güne kadar farkında olmadıkları imkân ve kabiliyetler keşfetmişlerdi! Bu kabil bir yenilenmenin vukuu için, savaş ve getirdiği sayısız dertlere lüzûm olması, kaderin acı bir tecellisi değil midir?

Fakat bu yenilenme, bir kimsede, yeni tecrübelerinin adedi, yeni ilgi merkezleri

veya faaliyetlerinin ortaya çıkmasıyla ölçülmez. Burada aldanmıyalım: birçoklarımız esasen, endişelerini teskin için, faaliyetlerini arttırmağa ziyadesile meyyaldırlar.

Bizim normal cemiyetimiz, oldukça ilgi çekici ve değişik tecrübeler alan teşkil eden oldukça karışık insanlar arası temaslara fırsat verir; bu itibarla hem fikrimize, hem kalbimize faaliyete geçme imkânları daima bahşolunur. Ve bu kâfidir, ancak yılmadan şahsi kâinatımızı akıllıca ve objektif olarak keşfetmekte kusur etmemeliyiz. Neden bazı kimseler, kendilerini kolayca yenileyebiliyor, fakat diğerleri bunu başaramıyor? Bunu kimse bilmiyor. Fakat bu amaca ulaşmak için gidilecek yolu bilmekteyiz.

(o) Tekâmülün bir icap oluşu, farklı tekâmül seviyeleri ve ihtiyaca göre reen-karnasyon, problemi aydınlatır. R. ve M.

UFKUNUZU GENİŞLETİNİZ :

Kişiliklerini yenileyen kim seler alışılmış hayat tarzı tarafından paslanmayı kabul etmezler; itiyadların ve mevcut durumlara körü körüne uymanın insafsız tuzağına kendilerini kaptırmazlar.

Seneler geçtikçe, çoğumuz tedricen faaliyet çeşitleriyle, sahalarımızı daraltırız. Halbuki o eski itiyadlarımızdan - feda ettiklerimizden - çoğuna devam edebirdik! İnsanlarla olan münasebetlerimiz de öyledir. Kanaatlerimiz sertleşir, fikirlerimiz kalıplaşır. Bunlar belki de kaçınılmaz kaidelerdir ama, aynı zamanda hapisane gibidir.

İtiyadlarımızın ve davranışlarımızın bu sınırlanmasını biz seçerek tertipleriz ve hayatımızın bütün sahalarına teşmil ederiz. Çevremizi teşkil eden alışılmış muhite gittikçe azalan ilgi ile bakarız. İşte bu sebeple seyahatler, fikir üzerinde o derece canlandırıcı etki icra ederler.

Seyahat etmekle, ruhumuzu silkeleriz, dış âlemle ilgilenme hassamız tazelenir ve adetâ çocuk veya artist gözü ile, bir dereceye kadar hayranlıkla, kâinatı yeniden keşfederiz.

Genel olarak, şimdiki marif sistemi, insanlara kendilerini yenileme sanatını aşlamaktan tamamile acizdir. Çok kere çocuklarımıza kesilmiş çiçekler sunarız; halbuki onlara, bunların yetiştirilmesi öğretilmelidir. Onların kafalarını, dünkü keşiflerle doldururuz, hal -

buki kendilerinin keşiflerde bulunmaları için, onları teşvik etmeliyiz!

KABİLİYETLERİNİZİ GELİŞTİRİN :

Bütün hayatları boyunca, insanların çoğu, kendi imkânlarının sınırını ancak kısmen takdir ederler.

Bu sermayenin değerlendirilmesi, esas itibarile, şahıs ile çevresi arasında mükâleme şeklinde tecelli eder. Yumruklarını hünerle kullanmasını öğrenen küçük oğlan, kuvvetini idrakte gecikmez. Büyüklüğü cazibesile teshir eden küçük kız, çabucak kudretini anlar. Fakat melekelerimizin çoğu bu kadar kolayca ortaya çıkmaz; hattâ onları kullanmadıkça, mevcudiyetlerinden bile bihaber olabiliriz.

Fakat kabiliyetlerimizin geliştirilmesini şansa terk etmek doğru değildir. İnsan ömrünün sonuna kadar, bu görevi ifaya çalışmalı, sistemli ve enerjik şekilde bu yolda yılmamalıdır.

RİSK'TEN HAZ EDİNİZ:

Öğrenmek, muhatara peşinden koşmaktır. Çocukluk çağında, insan bilgilerini mucizevi şekilde arttırır, biriktirir ve aynı zamanda büyük sayıda yanılır.

Bir çocuğu tetkik ediniz: onun sayısız denemelerini görürünüz ve başarısızlıklarından ne kadar az müteessir olduğunu kaydediniz. Fakat her geçen yıl, o başarısızlıklara daha kolayca tahammül edecektir.

Olgunluk çağına ulaşınca, ilk teşebbüsümüz başarı ile neticelenmediğinden dolayı yapmaktan vazgeç-

miş olduğumuz işlerin sonsuz listesini hatırlarız ve meçhule atılmamak meylî gittikçe ağır basar.

Yeniden teşebbüse geçmek, yeni denemelerde bulunmaktan bizi alıkoyan ve şahsiyetimizi tedricen dümura uğratan başarısızlık korkusudur.

Bununla mücadele edebilmek için, bütün ömrümüz boyunca risklerden korkmanuz icap eder, bu en tesirli usuldür.

DERİN EĞİLİMLERİNİZİ İTİMAT EDİNİZ

İhtiyarladığımız zaman, hayatımız bir kanal içinde, iki sarp duvar arasında akar, geçer. Bu asgarî cereyandan kurtulmak için, irade, şevk, enerji lâzumdur. Enerji iktisabı ve harekete geçmek için sebepler mevcut mudur? Neden olmasın?

Yaptığı işten hoşlananların, tasarruflarında hasıl olan enerjiyi herkes hayretle müşahede eder.

Muhakkak ki herbirimiz, muhakkak kendilerini en ziyade ilgilendiren işi yapmak fırsatını bulamaz. Fakat herbirimiz, ister iş yerinde olsun, ister evimizde veya cemiyet hayatımızda, fer'î faaliyetlerimizde, zevkle üzerinde çalışabileceğimiz bir işe kendimizi kaptırmanın yolunu bulmalıyız.

Ve benliğimizin hapisanesinden kurtulmak istiyorsak, bu faaliyetimizin merkezini egoizma teşkil etmemelidir.

Şayet siz serinlemek için, hayat kaynaklarınızı yeniden keşfetmek isterseniz, o-

(Devamı 15. sayfada)

His Hayatımız ve Ötesi

*“Triste triste était mon âme;
A cause, à cause d'une femme...
VERLAINE”*

Yazan: Suat TAHSUĞ

Ruhum kederliydi diyor şair; bir kadının yüzünden. Bir kadın yüzünden nasıl kederli olunur? Sevimiştir o kadın. Ona bir değer verilmiştir. Sonra gitmiştir. Kendini seveni bırakıp. Şahıs ıstırap çekiyor. Sevgi lisini suçluyor. Kendinde bir değer olup o değer kadından tarafından anlaşılamadığı iddiasında. «Ben nasıl terk edebilebilirim?» diyor içten içe. Sonra aklına bir sürü hatıra hücum ediyor: Diyor ki, «bir gün, Seine nehri kenarında eleleydik. Mevsim sonbahardı. Kesane ağaçlarının yaprakları dökülüyordu; açık, temiz bir hava; rüzgâr gene de bizi üşütüyordu. Gözlerinde tatlı bir ışık vardı. Bir şeyler içimizi ısıtıyordu. Sonra...»

Bu bir yaşama çeşididir. Gerçektir. Üzer insanı. Aynı sevgi ve alâkanın muhatabı değişmiştir. Niçin, niçin?

Bir meslek sahibisiniz. Bir makama gözdikmişsiniz. Çalışıp çabalıyor, o makamı, o ünvanı elde etmeğe uğraşıyorsunuz. Sonra, sizin yerinize başka birisi o makamı ele geçiriyor. Halbuki sizin evsafınız iyi idi, size vaadlerde bulunulmuştu. Sonra o adam çıktı. Niçin, niçin?

Burada, iki husus önemlidir: Bir sahip olunmak istenen görünür, görünmez nesne; ona sahip olunulan anlarda yaşanan ihsaslar; ondan sonra uzaklaşma ve kaybetme onu.

Böyle bir durumda fert; tatmin ve onu takib eden mahrumiyet ve azap fazında tek buut üzerinde yaşarsa şöyle durumlar ortaya çıkar:

Azabın, ıstırapın verdiği menfi gerilim ile şuarsuz, sağlık bozucu ve hayatı tehdit edici hadiselerle karşılaşma: Psikozlar, nevrozlar, ya da intihar ve cinayete giden menfi davranış çeşitleri.

Fert şuurunda kompleks teşekkülleri; bunların tahtı tesirinde verimsiz ve zararlı deşarj ve tatminlere baş vurma: İçki, sigara, aşırı eğlence meyli v.s.

Ya da fert, birinciyi takib eden ikinci reeî ve (aynı değerde) bir veya daha ziyade olayla karşılaşır, aynı inkisar ve teşevvüslere uğrar.

Biz buna «hissi yaşama» diyoruz.

Halbuki değişik bir buudda da yaşamak kabildir. Çünkü sahip olunan veya olunmak

İstenen nesne, ilgilenen fert tarafından o nesnenin asıl tabiat ve vasıfları düşünülerek seçilmemiştir. O «nesne» nin, birlikte ait buldukları sosyal çevre dahilinde muteber, bir kıymet hükmü refakatinde olduğu muhakkaktır. Bütün mesele, fert şuurunda bu kıymet hükümlerinin, ilgili fertlerin alış ve yaşamasından sonra, akıl kuralları tarafından değerlendirilmesidir.

Genç bir talebe muhiti düşünelim. Kız ve erkek talebe arasında flörtler bahis konusudur. O çevrenin en göze çarpıcı kızını bir partiye götürmek veya kızlar tarafından en seçkin sayılan genç talebenin «sevgilisi» olabilmek

Bu göze çarpıcılıkta amil olan değer hükümleri muhitin realitesidir. Burada sadece seksüel sempatisasyon rol oynamaz. Bilakis bu sempatisasyona mesned teşkil eden bir takım kabî, peşin değer hükümleri rol oynar: Zenginlik gibi, yakışıklılık gibi; bedeni veya fikrî kabiliyetler gibi. Bu değer hükümlerini bilen ve benimseyen fertler, kendilerinde o vasıflar gerçekten varsa bunu ortaya çıkartıp herkese tanıtmak, yoksa taklitçi davranışlarla gösterişe geçmek zorundadırlar.

Halbuki gerçek sevgi yakınlaşmaları, tekâmül ve buna tâbi, birbirini tamamlayıcı ihtiyaçlar neticesi beliren, Genel Sempatisasyon Kanununa uygun olacaktır.

Kur'anda ve diğer Mukaddes kitaplarda ilgili ayetler vardır. Lut'un karısı, Nuhun karısı, kocaları birer peygamber olduğu halde «kurtulanlardan» olamaz. Bunun karşılığında Firavunun karısı salih bir kadındır!

Yaşadığımız hayatta da bu böyledir. Halim, şefkatli, fedakâr bir erkek; egoist, yalancı ve kaprisli bir kadın; yahut sert, egoist, şekilperest, zalim bir erkek; namuslu, fedakâr, muhabbetli bir kadın.

İşte tekâmül, okültistlerin şöyle kapalı bir formülle ifade ettikleri bir kanunla ilgili gözükmektedir: «Ahenk zıdların benzerliğinden doğar». İçinde yaşadığımız mekânda gerçekler zıtlıklar içinde belirlemekte, herkes, herşey birinden istifade etmektedir. Doğrunun yanında eğri; güzelin yanında çirkin,

asilin yanında adi. Bütün mesele de, fertlerin yaşadıkları realitenin değerini öğrenebilmeleridir.

Gerek aile içinde, gerek cemiyet içinde fertlerin gerçek bir mevkileri bir fonksiyonları vardır. Bunun yanında insanların halli hamur oldukları bir takım değer hükümleri de vardır. Fert tekâmülünde hedef; her realite içindeki hayali hükümlerden kurtulup, gerçek durum ve davranışları iktisab etmeye doğrudur.

His realitesinde fert, açlık — doyma gayreti — mahrumiyet — tatminsizlik içinde olup tefahür = övünme ve ezilme, küçüklük duygusu, kıskançlık içindedir.

Bu durumu aşmak, serinkanlılıkla realite içindeki gerçek durumunu görerek bir daha üst realiteye geçişe bağlıdır. Ferdin, eski realite içinde kendi kendini putlaştırması, kendini «ondan» ibaret görmesi, o kıymet hükmü ile, öz şahsını bir tutuşu «identification» müşrikliktir.

Bundan kurtuluş vicdani diye adlandırılan bir tatbikata bağlıdır. Bu tatbikatın ilk zor ve zarurî safhası, pek de akla dayanmayan, yarı otomatik, üstün sezilerle yapılan bir «terk» keyfiyetine bağlanmaktadır. Mazide, eski realiteyle alakayı kesebilmek, geriye bağlayan köprülerin atılması ile yürüyecek bir cesaret fiiline muhtaçtır: İspanya kıt'asına mücahitlerle birlikte çıkan Tariğın, geri dönüş ümidini ortadan kaldırmak için gemilerini yaktırması gibi.

Bu, ferdin, realite içindeki egosunu aşma çabasıdır. İncil bu hususdaki öğütlerle doludur; servet terk olunur, aile, sevgililer terk olunur, gurur terk olunur; «bir yanağına tokat atana öbür yanağını uzat» denilir v.s.

Niçin?

Ölümlü fert egolarının ötesinde, devamlı bir hayat, bir TEKAMÜL mevzuubahistir. Ebedî hayat budur. Fert cevherinin, realiteler ötesinde ölmeyecek tarafı budur.

Bundan öte, bizler için, bir akıl çağı başlayacaktır. Bilgili yaşama yolunda, yeryüzü hayatımızda yapacağımız ve neticelerine katlana katlana, hatalarımızı göre göre, tashih ede ede bir yaşamamız.

Ruhi İrtibatların Sosyal Bünyeye Tesirleri...

(Geçen sayıdan devam)

Yazan: Feridun TEPEKÖY

E — TECRÜBİ SPİRİTÜALİZM ve MEDYOMLAR :

Ruhi irtibat hadiseleriyle alâkalanmak ve meşgul olmak çok eski insanlık devirlerine kadar uzanır. İlkel insan cemiyetlerinde dahi mistik bir atmosfer içinde kehanet, büyü, tedavi gibi sahalarda çeşitli ayinlerin yapıldığını görmekteyiz. Değişik terip ve kademelerden vuku bulan ruhi irtibatlar, bittabi medyom tabiatlı kimseler tarafından temin edilmektedir. Ekseriya bu medyomlar bizzat ayini idare eden kâhinler, büyücüler arasından çıkmaktadır. Kendiliğinden meydana gelmiş ruhi irtibatların çoğunluğu müşevveş ve geri varlıklarla yapıldığından bu tipteki münferit vak'aların çoğu da aklı bir dengesizlik hali olarak damgalanmaktadır. Bunlardan bir kısmı akıl hastahanelerinde tedavi görmekle beraber bir kısmı da - zararsız olduğundan - serbestçe dolaşmaktadırlar.

Mazi ve istikbâl hakkında bilgi veren hakiki falcıların da insan cemiyetleri içinde özel bir yeri olduğu ayrı bir gerçektir. Zira her toplum - ister serbest bırakılsın ister yasaklanmış olsun veya ister iptidai veya entellektüel olsun - her iki halde de falcılığa karşı - kendi fikri ve hissi yapısı ve yaradılışı icabı - bir alâka ve dolayısıyla bir meyil duymuştur. Ancak kolayca istismar edilmeğe müsait bulunan bu saha, insanın müteyakkız davranmasını zorunlu kılmaktadır. İstikbale ait hadiseleri önceden haber vermek için görüyoruz ki bu günkü insanlığın bilgi kapasitesi hiç de kifayetsiz değildir. Kehanetler, ihtimaliyetin de üzerine çıkan bir kat'iyetle hadiseler tarafından teyit ediliyor ise bu gerçeğin karşısında probleme, ruhi irtibatların kabul edil-

mesi ile ancak bir çözüm yolu bulunabilir. O halde hakiki kâhinler birer medyomdur. Bunların da tanınması için onların meyvelerine bakmamız icabedecektir.

Bu mevzuda çeşitli araştırma merkezlerinde (dünya sathına yayılmış bir çok metapsişik cemiyetlerle, ilim adamlarına münferiden yaptıkları çalışmalar) ilmi bir zihniyet ve metodla yapılan tecrübi çalışmalar ile ruhi irtibatlarla ilgili kanunların tesbitine çalışılmıştır.

Gerek tecrübi yoldan ve gerekse spontan olarak meydana gelen ruhi irtibatlar insanların gözleri önüne değişik karakterli ruhi tezahürleri sermektedir. Bu gibi hadiselerin üzerine eğilmek ihtiyacını duymuş bulunan kişiler ise gün geçtikçe artmakta ve böyle ruhi irtibatlarla ilgili çeşitli hadiseler yavaş yavaş lâyük oldukları ehemmiyeti kazanmaktadırlar.

G — PEYGAMBERLER ve İLÂHİ İRTIBATLAR :

Dünya yüzüne yayılmış bulunan insanlık, ayrı bir kanaldan ve çok özel bir karakter taşıyan yardımlara ve yol göstericilere de mazhar olmuştur. Bu özel yardımın çok önemli bir etkiye sahip olduğunu tarihi tetkikler ve bezeri hadiseler bize açıkça göstermeğe kâfi gelecektir. Budha'nın, Konfiçyüs, Tao-teh-King'in İbrahim'in, Musa'nın, İsa ve Muhammed'in ana irşat mihraklarını temsil ettikleri İlâhi yardımın tesir kuşağında isimleri unutulmuş veya hatırlanmayan daha bir çok gerçek vazifelilerin gelip geçmiş olduklarını görmekteyiz. Büyük ahlâkçılar, imân sahibi filozoflar, ilâhiyatçılar, ilim adanları, Luther'ler, Pavlus'lar, Mevlânâ'lar... ve daha birçokları, insanlığın kurtuluşu için çalışmış ve İlâhi te-

sır kuşağına dahil olmuş ve aynı İlâhi kaynaktan beslenmiş vazifeliler ordusuna dahilidir.

Bizce hiç şüphe yoktur ki, bütün bu vazifeli insanlar ruhi bir kanaldan ilâhi tesirlerle irtibat kurmuşlar ve vahiyler tarzındaki aydınlanışlarla beslenmişlerdir.

Dünya insanının muayyen ve matlûp olan bir tekâmül formasyonuna ulaşmasını sağlayan yönde yol gösterici bilgi ve prensipleri ihtiva eden ilâhi tebligat peygamberler vasıtalığı ile insanlığa iletilmiştir.

Peygamberler burada hakikaten vazife hak kazanmış liyakat sahibi vazifeli mutavassıtlar (modyomlar) durumunda bulunmaktadır. Onlar ilâhi vahiy tarzında gönderilen tesirleri istenilen tarzda insanlığa nakletmeyi başarmış mutlu ve yüce kişilerdir.

İlâhi idareci ruhi bir plânın müessiriyeti ve tesirleri ile daimi ruhi bir irtibat kurabilmek mazhariyetine erişmiş olduğunu gördüğümüz Peygamberlerin, insanlığa sundukları bilgiler, şüphesizdir ki en sağlam, en doğru yolu gösteren, itimad edilir bir karaktere sahip olmalıdırlar. İlâhi tebligatın, ilâhi bir vahiy ile peygamberler ağzından dünya insanlığına mal edilişi ile insanlık «Mukaddes Metinler» ismi altında çok kıymetli bir rehber-bilgi külliyyatına sahip olmuştur.

Mukaddes metinlerin, İlâhi bir vahiy neticesi insanlığa verilmiş olduğunu açıkça ortaya koyan ayrı bir husus da, bu metinlerin bizzat ruhi irtibat mahsulü olduklarını açıklamasıdır.

Çeşitli tarz ve seviyeden ruhi irtibat tezahürlerini inceledikten sonra, bütün bu ruhi irtibat tezahürlerinin sosyal bünye üzerindeki tesirlerine de kısaca temas etmemiz gerekmektedir.

Bir kere her şeyden evvel ruhi irtibatlarla ilgili her türlü hâdise karşısında insanlar, bu hâdiseleri ister tamamen reddetsinler veya ister materyalist bir izaha bağlamağa gayret etsinler daima bir tereddüt ve şüphe hali içinde hayatın ölümle sona erip ermediği hususunda gizliden gizliye

düşünmek ve «acaba» demek zorunluluğunu duymuşlardır.

İlâhi tebligata uyulduğu takdirde duyulan huzur hali, bilgili vicdan tatbikatının insanı sürüklediği diğerkâmlık vadi-sindeki vazifesinden elde edilen sürur ve şükür hali ve bir çok ruhi irtibat münasebetleri insanı ölümsüz, şuurlu ve tesir kudretine sahip bir cevherin mevcut olması hakkındaki fikri kabule zorlamaktadır.

Ruhi irtibatların her çeşidi, insanı kendi mevcudiyetinin kâinat içinde yeri hakkında ve nereye gitmekte olduğu hakkında ayrıca bu yolda neleri yaparak nasıl yürütmesi lâzım geldiği mevzuunda düşüncelelere sevketmektedir. Ruhi irtibatların hususi ve tecrübi bir nev'i olan spiritizma seansları da kendi çapında insanların bu mevzu ve sahadaki bilgilerini çeşitli kademelerden olmak üzere geliştirmekte ve ayrıca insanları öbür âlem denilen bir mekânın da varlığı üzerinde düşünmeğe zorlayarak niyet ve fiillerinde nefsanîyetlerine körü körüne bağlanmalarının hatalı oluşlarına ait delilleri ortaya koymaktadır. Maddi bir mekân ve mekanik bir hayat görüşünün sınırladığı materyalist zihniyet ile hasse organlarının tesir alış hudutları dışında hiç bir varlığın kabul edilmemesi hali, insanlığın uçuruma yuvarlanmasına sebep olacaktır. İşte bu noktada insanları hiç değilse başlangıçta biraz olsun şu düşüncelerinde şüphe ve tereddütlere sürükleyecek olan ruhi irtibatlarla ilgili hâdiseler bu bakımdan insanlık için İlâhi bir ehemmiyet kazanacaktır.

İnsan, işlediği bütün kötülükleri sonunda, ölüm hâdisesiyle, yaptığı bu kötülüklerin mukadder acı neticeleriyle karşılaşmadan yok olup gitmek yerine ve böylece kendisine bir kurtuluş plânı çizmek yerine İlâhi adaletin bu kadar basit ve gayri âdil olmadığını, ölümle her şeyin bitmediğini ekilen tohumların elbet bir gün hasad edilmesinin zaruri olduğunu idrâk edecek olursa elbette fiillerine dikkat etmesinin gene kendi menfaatine olacağını anlayacaktır. İşte burada insanı bu bilgilerle teçhiz etmek bakımından karşımızda

(Devamı 36. sayfada)

şarlar ve ölürler.»

Kur'anda da ayetler vardır: «Milletler ecellerini ne tecil ne tacil edebilirler (geçirirler) bırakamazlar ve ileri alamazlar» denilmektedir. (XXIII - 43).*

Misâl olarak çarpıştığı zaman Roma'nın ilerleyişini, refaha kavuştuktan sonra dekadansını (bozuluş ve çöküşünü) gösterebiliriz.

Bu noktada küçük bir istitrat yapmak isterim. (Parantez açmak).

Milletler ölebilirler. Ama bu nasıl bir ölümdür? Tarihi rolleri müstakbel cemiyetlerde devam etmek suretiyle; yaşanan devirler boyunca adeta bir ebediyet kazanırlar. Bugün bir batı medeniyeti, temelinde bir Roma olmaksızın düşünülemez.

Mesele, milletler içindeki (mahdut diyebileceğimiz, zümrevi) mefkûrelerde olsun, topyekûn millet mefkûresinde olsun, bir fikir inkişafı, bir realite değişikliği, kısaca TEKÂMÜLDÜR.

Hal böyle olunca, milletlerin hayatı, fertlermiş gibi, tekâmül kurallarına uyar. Baştan yeni bir fikir olan, mensuplarına canlılık, hayatıyet, kudret veren fikir, realite; yaşandıkça eskir; ve o insanlara faydalı olmaktan çıkar. Bundan ileri bir fikir, yeni bir realite; bir takım, şuur bakımından ileri, fertler tarafından ortaya atılır; tatbi katı yapılır.

İLÂHLARIN BATIŞI

II

Biz insan olarak, mes'ut, hadisesiz, müreffeh bir aile hayatını pek sever, pek ararız. Sonra da böyle bir hayata kavuşunca sıkılmaya başlar, ne yapacağımızı şaşırırız sonunda. «Eğlence» aramak bizim için bir gaye yerine geçer. Nihayet, eğer daha verimli bir yol bulamazsak içki gibi, kumar gibi, sefahat gibi bir takım vasıtalarla vücut ve psikolojimizi bozarız.

Milletler için de bu böyledir. Hatırımda kaldığına göre Farabi'nin, bir sözü varmış: «Milletler de insanlar gibidir, doğarlar, ya-

Cemiyet teşevvüşe düşer; sonra yeni realiteye yavaş yavaş intibak eder.

Diyalektik Materyalizm, cemiyetlerin böyle bir incelemesini Tez - Antitez - Sentez izahatıyla, muayyen bir görüş açısından yapmaktadır.

*Kur'anın Ömer Rıza Doğrul tercümesinde bu âyet «Kimse azabını...» diye tercüme edilmiştir. Aslında arapça metinde «Ümmet» ve «Ecel» kelimeleri kullanılmıştır.

Bütün bu anlatılanların cemiyet hayatındaki — yaşamın tarihindeki — tezahüratı, alelekser fertler için çok ıstıraplı olmaktadır. Kanlı olaylar ve sefalet yanında, alışılmış maddi ve psişik bir konforun, itiyat ve basma kalıplıkların terki, biz insanlara pek acı gelmektedir.

Ama hayrımızadır.

Birinci yazımızın başında iki dünya harbinden bahsettik. Ve bu iki harbi belirli sebep ve neticeler bakımından inceleyeceğimizi söyledik.

Roma İmparatorluğunun yıkılmasına vesile teşkil eden Cermen kabilelerini düşününüz. Cermenlerin dinini (Harp ilâhı Thor v.s.) Niebelungen efsanesini düşününüz. Nihayet, Prusya ile doğan, Bismarck ile en kuvvetli şeklini bulan Alman militarizmini düşününüz. İkinci dünya harbinin Hitler'ini, Irkçılık, efendi millet nazariyesini, Almanyanın bin yıllık istikbali mefkûresini ve yüz milyona yakın kişiden ibaret bir milletin bu fikri nasıl da aşkla benimsediğini, hatta bu millettten olmayanların bile tesir altında kaldıklarını düşünün.

Bu, topyekûn bir milletin; bir sembolün, bir putun yıkılışına iştirakinin çok ibret verici yaşantısıdır.

Hüzünlü Niebelungeni, ilâhların zevalini, Wagner'in müziğini, kalkanı paramparça,

çekici kırılmış, bunak ve huysuz bir ihtiyar gibi can veren Thor'u düşünün..

Bundan sonra da gücünü çalışmaya veren bu milletin bugünkü durumunu gözleyin..

Milletler, muayyen, adeta bir ebediyet boyu, insan olarak elbette ölmezler. Ama milletlerin realiteleri ölür; putlar ölür.

Milletlerin şuuraltılarında yine de bakiyeler kalır; kalabilir. Ama müzik vardır; san'at vardır; folklor vardır. Sulhçu şekillerde de desarılar olabilir. Edebivat vardır. Bir milletin bütün bir tarihi bazan bir katedralin mimarisinde, bazan bir eski halk şarkısında, bazan bir folklor oyununda tekrar yaşanabilir; kompleks bakiyelerini nezih ve temiz, rahat, zevkli bir şekilde kazır. İle harbetmemize lüzum kalmadan. Niebelungen de, Wagner'in müziği de, yine de güzeldir. İhtiyacını duyanlar niçin bunlarla mes'ut olmaktadır aksi halde?

Diğer taraftan iki dünya harbi çeşitli ırkları, milletleri yerlerinden oynatmış, biraz sert bir tatbikat içinde bile olsa, karşılaştırmış, birbirini tanımaya, hatta sevmesine, anlamaya çalışmasına zemîn hazırlamıştır.

Bu karmakarışık, ıstıraplı senelerin arkasında, —bilmeyiz daha nelere şahit olacağız — daha büyük bir realitenin teşevvüşü, ve onun ardından da doğacak bir güneşin ilk ışıkları gizli değil midir?

KENDİMİZİ TANIYALIM

(9. Sayfadan devam)

radan yeniden hayat bulmanız için, hayatın sun'î kıymetlerine itibar etmeyiniz; sadece inandığınız kıymetleri, kalbinizin arzu ettiklerini keşfe çalışın.

Bir ayağı toprağa değdiği müddetle yenilmez olan ANTEE efsanesini hatırlamak yerinde olur. Modern insan, karışık medeniyeti içinde, kelimelere büyük rol payı ayırmıştır: kendisinin örmüş olduğu mücerret rak-

kam ve kelâmlar şebekesinin ağında esir kalmıştır. Asıl akıllılık mücerreti atmak, sun'iyi itmek ve doğrudan tecrübenin sağlam zeminine ayak basarak, tabiatla temasa geçmek, hemsinslerle dürüst münasebetler kurmak, el emeğine dönmektir.

AŞK VE DOSTLUK:

Kendilerini yenileme kabiliyetini haiz kimselerin karakteristik vasıflarından biri, hemsinslerle iyi mü-

nasebetler kurmalarıdır.

Duygu alanında, onlar alıp vermesini bilirler; bu da zannedildiği kadar kolay değildir.

Sevdiklerimizin neşe ve ıstırapları, mevcudiyetimin bir cüzüdür. Onu zenginleştirirler. Fakat aşk ile dostluğun daha şümüllü tepkileri vardır: onlar benliğin dış kabuğunu eritme gücüne sahiptirler. Bu sayede ona yeni ufuklar açarlar.

Türkiye ve Kehanetler

Yazan: Suat TAHSUĞ

Bundan bir müddet evvel Milliyet gazetesinde bir haber intişar etti. Burada, Türkiye hakkında yapılan bazı kehânetler mevzuubahisti.

Kehanetler ötedenberi insanları heyecanlandırır. Bazen gazetelerde, bir kişinin falanca tarihte kıyamet kopacağına dair bir kehânette bulunduğu duyulur. Bir kısım insanlar heyecanlanırlar. Toplanır dua ederler, kurban keserler; memleketine göre.. Bir kısmı güler geçer, alay eder; bir kısmı da duymaz ve aldırmaz. Neticede bahsedilen gün gelir geçer; bir şey de görülmez..

Biz bu haberi böyle mütalaa etmedik.

Gerçi makaleyi yayınlayan «Plain Thruth» dergisi, protestan bir topluluk tarafından neşredilmektedir. Fakat onların, ilmî diyebileceğimiz bir çalışma sistemleri vardır. Mukaddes kitapların doğruluğuna ve muteber bir referans olduğuna inanırlar.

Kitapların tahrif edilmiş veya eskimiş olduğuna inanmazlar. İfadelerin sembolik olduğuna inanırlar. Kitaplarda, insanlar için açıklanan tanrısal yasalar ve kanunlar dan başka «kehanetlerin» de mevcut olduğuna inanırlar.

Kendi metotlarınca, sembollerini çözdükten sonra, bunları gerçek tarihî olaylarla karşılaştırırlar. Böylece birçok ilmî isbatlar yapmışlar, şekli —resmi din ve inançlardaki hurâfelerden, eski putperest an'anelerden gelen tesîrleri açıklamışlardır.

Nitekim bu mecmuanın, Hıristiyanların Noel inançlarının, İsa'nın tevellüdüne tekbül eden bir gerçeğe dayanmadığını, putperest bir «Yeni yıl bayramı»nın şuursuzca devamı olduğu hakkındaki yazılarını, «Cihan şümul Tufanın ilmi delilleri» adlı makalelerini evvelki sayılarımızda yayınlamıştık.

Dinler, dogmatik olarak kabul edilirlerse, fertleri «TEKAMÜL» perspektif ve buundandan mahrum bir âdet, an'ane ve taklit ten ibaret bir konformizme * götürmektedirler.

Gerçekten hal böyle değildir. Mukaddes kitaplar TEKAMÜLÜ ve REENKARNASYONU tedris etmektedirler. Metodları ya açık tebliğ, ya da, bilhassa Tevrat ve İncilde, misal vererek anlatmadır. Burada, fert tekâmülü ve insanların yaşamakla zorunlu olduğu muhtelif realiteler, peygamber hikâyeleri ile, kavim hikâyeleri ile anlatılmaktadır.

Mukaddes kitaplarda, kavim, millet yaşamalarında bir kehânet mevzuubahistir. Yani, olayların olmadan önce haber verilmesi tarzında. Bu ihbar ve kehânetler kısmen arzdaki fizik değişikliklerin, kısmen de yaşanılacak sosyal olayların önceden bilcirisini ihtiva eder.

Bu düşünce, mistik bir fal telâkkisi değildir. Herşeyden önce fizik ve psişik tekâmülü de içine alan âlemşumul kanunlar muvacehesinde yaşayan fertlerin karşılaşacakları tekâmül tablosunun zaruri bir sıralanışı, adeta, bir devreye mahsus tatbikat programının, aklı eren kişiler için peşinen açıklanmasıdır.

Bu hal, Dünyadaki hadiselerin idareci bir Plânca, müteal bir tasarruf altında bulundurulduğunu gösterir.

Böyle bir tasarrufla ilgili bir mantık ve izahlar, tabii afetlerin - zelzelelerin - yeni bir görüşle incelenmesine ait bir makalemizde derc edilmiştir ve ilerde neşredilecektir.

İmdi enteresan bir noktayı açıklayalım. Cemiyetimizde, mukaddes kitaplara ait yapılan çalışmalar sırasında, makalemizde mevzuubahis fikirler tebellür etmekte idi. «Plain Thruth» un Türkiye ile ilgili makalesinden haberimiz olduğu zaman, — ifade ve tefsirler ne tarzda olursa olsun— ayrı bir teşekkülün, mukaddes metinler hakkındaki

* «Atalarımızdan böyle gördük, böyle yaşıyoruz» manasına.

fikirleri ile yukarıda serdettiğimiz kendi fikirlerimiz arasındaki benzerlik bizler için objektif bir delil teşkil etmiştir.

Bu itibarla, mevzu bahis makaleyi ilmî bir tarafsızlıkla, aynen ve cemiyet olarak bir yorumda bulunmaksızın terceme ve neşretmeyi uygun bulduk.

Mecmualarımızı takib edenler, fikri empozisyonlarda bulunmaktan ne kadar kaçındığımızı -- elimizden geldiği kadar; ki aksi

kusurumuzdur-- bilirler. Bizler hepimizi çok yakından alâkadar eden her çeşit hayatî olayın, yeni görüş açılarından tetkik imkânını okurlarımıza ve yine elimizden geldiği nisbette, bütün dünyaya duyurmaya çalışıyoruz. Bundan sonra da, yapılacak çalışma, her ferdin teşebbüs ve mes'uliyetinde olacak ve muhakkak ki bizlerin HAKİKAT yolunda ilerlememizde bir katre (adım) teşkil edecektir.

BİR FALCININ HATIRA DEFTERİNDEN:

Tarla Çiçeklerinden Buket

Bazan, bana sorulan bir suali cevaplandırmayıp, sorulmayan konular hakkında öğütler verdiğimi izahdan acizim. İfade edilmeyen, sorulmayan soruların, tarafımdan sezilip cevaplandırılmasının, sorulan soruların sezilip cevaplandırılmasının, sorulan sorulardan daha önemli olduğunu tecrübe göstermiştir. Birgün büroma, mali istikbalini öğrenmek isteyen bir bayan gelmişti. Benim «gördüğüm» le, onun ziyaretinin konusu arasında hiçbir ilgi yoktu. Ben, bayanı, mali endişeleriyle ilgili olmayan cevaplar vereceğimi ikaz bile etmeden, şöyle konuştum «Siz az önce, siyah bir arabanızla, bir kimsiyi ürküttünüz. Bir köpek havlamakta, bir hendekte bayılmış yatan bir çocuk ve papatyalar etrafı sarmış.» Şaşkın bakışlı bayan bana baktı ve «Üstad» dedi «üç yıldan beri dilsiz kalan bir çocuğum var. Bir akşam, ● evimizden kaçmıştı. Köpeğimiz onu, evin yakınlarındaki bir hendeğin içinde baygın olarak yatar durumda buldu. O noktada, yol, bir kilometre boyunca, bir parkı kateder ve ben oradan süratle geçerdim.» «Bayan, siz benim gördüğüm hayali teyid ettiniz. Gecenin zifiri karanlığı içinde bulunan tarlaların arasında duran çocuk, farların göz kamaştırıcı ışıkları tarafından sersemlemiş, aşırı derecede korkmuş ve kendini korumak için, hendegâ yuvarlanmış. Siz bu sahneyi tekrarlayacak olursanız, eminim ki, çocukta aynı şok ve korku.

yu yaratmakla, onu konuşturabileceksiniz.»

● bayan bana mali durumu hakkında danışmak için gelmişti, giderken sarsılmış fakat ümitle dolu bakışları vardı. İtiraf ediyim ki ben biraz endişeliydim. Acaba fazla iyimserlik taslamamış mıydım? C benim nasihatlarımı yerine getirecek miydi? Birkaç hafta sonra, evini terk etmiş olan küçük yaramazın annesi beni tekrar ziyaret etti. ●nun ellerinde, muazzam bir tarla çiçeklerinden yapılmış buket vardı. Hem gülüyor, hem ağlıyordu. Teşekkürler, Üstad dedi, tecrübe, sizin tecrübeniz muvaffak oldu. Oğlum konuşmağa başladı.

Ben bu annenin gülümsemesini ve tarla çiçeklerinden yapılmış buketi kolay unutmam.

Bizler Hüküm Veremeyiz...

Yazan: Mehmet GÖKRÜKÜ

Bazı kimseler vardır, bir müddet ahbaplık ettikleri veya muhtelif vesilelerle gerek aile toplantılarında, gerekse umumî mahallerde tamıştıkları insanlar hakkında iyi veya fenadır diye derhal kesin bir hüküm verirler.

Onların başkaları hakkında verdikleri bu hükümlerin acaba gerçekte olan alâkası nedir?.. Evveleminde şunu bilmek icab eder ki, bizler insan olarak, daha doğrusu insanlık sınıfında bulduğumuz müddetçe birbirimiz hakkında kesin hüküm vermek yetkisine sahip değiliz. Vereceğimiz bu kabil hüküm ve kararlar ise gerçek yönden hiçbir kıymeti haiz olmayacaktır.

Zira dikkat edilirse anlaşılır ki: ekseri ahvalde bir başkası hakkında iyi veya fenadır şeklinde konuşan şahıs heran ve daima kendi nefsanî duygularının hâkimiyeti altında kalarak bu yola sapmaktadır. Maddî veya manevî bir istek ve arzunun yerine getirilmemiş olması, muhatabı hakkında böyle bir hükme varışında

yegâne âmildir.

Bizim her isteğimize bilâkaydüşart boyun eğen, her dediğimizi yapan insanlar nazarımızda çok zaman iyi insan, yapmıyanlar ise fena insandırlar. Buna rağmen hiç düşünemeyiz ki, elimizde «iyi» veya «fena» diye vasıflandırdığımız kimselerin bu hal durumların kesinlik, le tayine medar olabilecek hakiki bir miyar da bulunmamaktadır.

Bu cümleden olarak şu kimse «çok» iyidir, veya bu kimse «az» fenadır diye sathî bir kıyaslama yapmamıza bile imkân ve ihtimal yoktur. Esasen «az» ve «çok» kelimeleri de başlıbaşına bir hudutsuzluğun ifadesidirler. Binaenaleyh: Bizatihi hudutsuzluk ifade eden bir kelimeyi şahsa izafe ederek onun kesin durumunu tayin etmeye çalışmak, mümkün değildir ve olmayacaktır da...

Mevzu'u bu yönden değil de, diğer bir yönden, leyh veya aleyhinde konuşulan şahsın yönünden ele alırsak bu halde yine tenakuza düşeriz. Zira hakkında hüküm

vereceğimiz şahıs hayatı imtidadınca birçok defalar birçok canlıya iyilik etmiş, buna mukabil sayısı mahdud bulunan canlıya da fenalık etmiş bir kimse olabilir.

Keza: İyilikleri toplamı da fenalıkları toplamından daha ziyade olabilir, bu takdirde vereceğimiz hüküm de yine evvelki gibi bir değer kazanamaz ve bizi yanlışlığa, dolayısıyla Yüksek İdareci plân karşısında mes'ulü yete sevkeder.

Bundan da anlaşılıyor ki: İnsanlar hakkında hüküm ve karar vermek insanların değil, insan üstü varlıkların vazife hudutları şümulüne girmektedir.

Bizlere düşen yegâne görev ise, olsa olsa, ancak kendi özel durumumuzu tayin etmek olabilir, kaldı ki, içrimizde bunu da lâıyıkî ile yapabilenlerimiz sayıca pek mahduttur.

Kendimizi bu gibi nefsanî hislerimizin tesirlerinden daima koruyalım, canlılar hakkındaki düşüncelerimizde daha temkinli olmaya çalışalım.

RUH ve MADDE'NİN CİLTLERİ BİRER REHBERDİR

Orijinal bez kapaklar içinde yeniden satışa arzedilen 1, 2, 3, 4, 5 ve 6 ncı ciltlerimiz Cemiyet Lokalinden temin edilebilir.

Ayrıca, adresinize posta ile ödemeli olarak da gönderilir.

Beher cilt fiyatı: 25.— T.L.

Sipariş adresi. P.K. 1157 - İstanbul

Deliler ve Sapıklar

Bir Milletin Şahsiyetini İzah Edebilirler

ATLAS, Kasım 1966

İnsanlardan tereküp eden bir cemiyet, sadece çalışmalarıyla veya onu teşkil eden insanların şahsiyetleriyle belirtilmez. Onun anormalleri, «sosyal sapıkları»da fertlerinin hayat tarzları, inançları ve hayatlarını geçirdikleri ortam hakkında ilgi çekici işaretler verebilir. Basit bir misal zikredelim: Fransada bir ŞİZOFREN kendini NAPOLEON farz edebilir. Amerika Birleşik Devletlerinde ise o, kendisini FRANKLIN veya Washington addetmeye meyyal olur.

Fakat nevrozlara bilhassa ve ekseriya sebebiyet veren, halkın coğrafi durumu ile ilgili olan hayat şartlarıdır. Profesör Novakowsky bazı SİBİRYA köylerine âriz olan özel bir hastalığı tetkikten geçirmiştir. Bunun adı «ARKTİK İSTERİ» dir.

Uzun kutup gecesi esnasında, oranın sâkinleri soğuk ve karanlıkta yaşarlar. Az değişik olan gıdaları, iklime karşı tesirli şekilde mücadeleyi mümkün kılacak vitaminleri onlara temin etmez. Mahaza bu perhizler sadece fizyolojik bakımdan onları fakirleştirmez. ECHOPRAXIE denilen bir cins nevroz, onların şuarsuzca, etraflarındaki hareketleri, temyiz etmeden, tekrarlamalarını mucip olur.

Kutup kâşifleri arktiklerin bu gecelerinin etkilerini iyice öğrenmişlerdir ve had

şekilde bu nevrozlar insanları deliliğe bile sürükleyebilir.

GERLACHE seferine iştirak eden bir kâşif, Antartikte bir gün, buzlar tarafından kımıldamaz hale getirilen gemisini terk etmişti. Ona, nereye gitmekte olduğu sorulduğu zaman: «Evime gidiyorum» demişti.

İksel insanlar da, zihniyetlerinin yankısını teşkil eden nevrozlara tutulurlar. Kananın Kızılderili CHIPPEWA kabilesi ekseriya «WITTIGO» denilen hastalığa tutulup, yamyamlığa özenir. KORO ise, Malaya'luların kendilerini hadımlaştırma kompleksidir. TROMBA, MADAGASKARLI TANALA'ların şiddetli seksüel arzularını ifade eder. AMOK, bazı Malayahlının şuarsuzca cinayet işleme güdüsüdür. SAMOA'luların «MUSU» hastalığına tutulan fertleri ise, herhangi bir faaliyette bulunmayı kesin olarak red ederler.

Törenler de, bir halk topluluğundan diğerine göre değişik şekilde tezahür eden anormal tepkilere vesile teşkil ederler. Bu takdirde kollektif delilik vak'aları kaydolur.

KUZEY KANADANIN KWAKIUTE kızıl derili kabilesinde, POTIACH tabir olunan merasimler esnasında, yerliler kendi kendilerine defi atarlar: Mümkün mertebeye süratle, onlar kendilerine ait olan herşeyi tahripten zevk alırlar.

RUH ve MADDE'yi piyasaya çıkmadan önce okumak istiyorsanız;

RUH ve MADDE'nin muntazaman evinize kadar gelmesini istiyorsanız;

RUH ve MADDE'ye Abone Olunuz.

12 aylık 18.— T.L.

6 aylık 9.— T.L.

Sipariş ve Abone adresi: P.K. 1157

İSTANBUL

SPIRİTÜALİST

BASINDAN

ÖZETLER

FATE'den (Eylül - 1966)

Avusturalyada, Kuzey Queenslandde yaşayanlar, bu bölgede, az bir zaman önce, uçan dairelerle gelen varlıklar tarafından kurulan bazı yuvaların keşfedildiği haberini almışlardır. Reuters Haberler Servisinin ifadesine göre, araştırmacılar, Brisbane'in 950 mil kuzeyinde bulunan Tully havalisinde kuru kamışlardan inşa edilmiş yapılara raslamışlardır.

27 yaşlarındaki muz yetiştiricisi George Pedley, ilk yapıyı keşfeden kimsedir. İkinci ve üçüncü yapılar, Tom Warren isimli çiftçi ve yürüyüş yapmakta olan öğretmen H. Penning tarafından keşfedilmişlerdir. Pedley'in verdiği ifadeye göre, kendisi traktörü ile çiftliğine gitmekteyken çok yüksek bir ıslık sesi duymuş ve hemen sonra da takriben 25 ayak uzağında bulunan Horseshoe Lagoon adlı bataklıktan bir feza aracının havalandığını görmüştür.

Pedley, feza aracının gri renkli, takriben 25 ayak çapında ve 10 ayak yüksekliği olduğunu söylemiştir.

Korkunç bir süratle hareket eden araç, önce dikey olarak aşağı yukarı 60 ayak kadar yükselmiş ve bir az irtifa kaybettikten sonra tekrar yukarı doğru yol alarak kısa bir zamanda gözden kaybolmuştur.

PSYCHIC NEWS'dan

A. KARDEC'İN «RUHLARIN KİTABI» ADLI ESERİNDEN:

Soru: Niçin herkesin daima hakikate erişmesi mevzu bahis değildir?

Cevap: Her şey zamanında vukua gelir. Hakikat ışığa benzer; sizler ona tedricen muttali olmalısınız; aksi halde o sadece sizlerin gözlerinizi kamaştırır. Hiç şüphesiz, eski zamanlarda, bilgi sahibi kimseler mevcuttu. Bilgi onlarca mukaddes sayılır ve onlar kadir ve kıymet bilmiyen kimselerden bunu gizli tutarlardı.

Soru: Politeizm yanlış bir inanç olmakla beraber, onun en eski ve en yaygın beşerî inançlardan birisi olması nasıl izah edilebilir?

C.: İnsan şuurunda bulunan Tanrı hakkındaki konsepsiyon (mefhum) onun düşüncelerinin inkişafı ile ortaya çıkmıştır. İnsan cehaletinden dolayı, hiç bir maddî veya gayri maddî vasıfa sahip bulunmayan Tanrı'yı çeşitli maddî vasıfları haiz bir varlık sanmıştır.

İnsan kendi zekâsını aşan her şeye ulûhiyet atfetmiştir. Kendisi tarafından izah edilemeyen, anlaşılamiyan her olayı tabiat üstü kuvvetlerin eseri olarak kabul etmiştir. Fakat her devirde hepsinin üstünde bulunan, yol gösterici yüce bir yönetici olmaksızın kâinatın çeşitli kudretler tarafından idaresinin mümkün olamayacağını anlıyan aydınlanmış kimseler daima mevcut idi. Bu insanlar çevrelerindeki tek «Allah» fikrini benimsetmeğe çalışmışlardır.

Soru: İnsanda doğru ile yanlış birbirinden ayırdedebilme melekesi mevcut mudur?

C.: Haddinden fazla yemek yediğimiz zaman rahatsız oluruz. Tanrı, bu şekilde

meydana gelen rahatsızlık yolu ile sizin ihtiyacınızın hududunu çizmiştir. Şayet ölçüyü aşarsak cezaya çarptırılırız. Bu hal, diğer bütün olaylar için de caridir. İnsan, işaret edilen hududu aşacak olursa ıstırap çeker. O, içinden gelen ikaz edici sese kulak verirse karşılaşması muhtemel olan felâketlerden kurtulmuş olur. Tanrı, kendi yolunu seçmesi için insanı serbest bırakmıştır. Hatalı yolu tercih edecek olursa, bittabi daha uzun zaman yürümek mecburiyetinde kalacaktır. Şayet yer yüzünde dağlar mevcut olmasaydı, insan iniş ve çıkışların zaruretini anlayamazdı. Ruh için tecrübe edinmek esastır; bu arada o, gerek iyiyi gerekse kötüyü öğrenecektir. Bu sebeptir ki bedene bağlanmıştır.

CHIMES'dan

RUHİ YARDIMLAR:

Ruh dünyasında aydınlanma ihtiyacı içerisinde bulunan bir sürü varlık mevcuttur. Bunlar şu veya bu şekilde dünyadan ayrılmış ve öbür âleme intikal etmiş ruhlardır. Daima himaye altında bulundurulmakta ve yardım almaktadırlar. Öbür âlemde kendilerine gelince, bu varlıklar zihni bir karışıklık, karanlık içinde kalabilir ve yalnızlık hissedebilirler.

Dünyaya gelecek olan kudretler: Yakın bir gelecekte, yer yüzüne bir kudretin gelmekte olduğundan bahsedilecektir. Bu kudretin kaynağı hakkında bir çok tahminler ileri sürülecektir. Bu kudreti iyi bir kaynaktan gelen bir radyasyon olarak - kendi varlıklarını alıcılık durumuna sokanlar, sevgi içerisinde bekleyenler ve müteşekkir olanlar - kabul edenler kayıba uğramıyacaklar, bilâkis kazançlı olacaklardır. Böyleleri, bunu bir çok hazmedemiyenler gibi gönül kırıklığına uğramıyacaklardır.

Gönderilecek olan kozmik ışınlar, devamlı olarak yayılan tesirlerin bir fazını teşkil etmektedir.

İnsanlar bedenlen ve zihnen buna (bu ışınlara yani kudrete) alışmış bir duruma gelince, herkesin, karşısında dayanması gereken veya aksi halde tutunamıyarak düşeceği, bir üçüncüsü tarafından takip edi-

lecek olan daha kudretli ve daha şumullü bir tesir gelecektir. Susuz topraklar üzerine bol bol yağın yağmura benzetebileceğimiz bu büyük radyasyona muhatab olmak suretiyle, insanlık dünyaya bağlanışının mânasını anlayabilecek seviyeye yükselecektir.

YOURS FRATERNALLY'dan

MUHTELİF MEMLEKETLERDE SPIRİTÜALİZMA:

İsveç: İsveçteki Millî Spiritüalist Birlik, bu memlekette, aza adetlerinin toplamı 2500'ü bulan 20 kadar cemiyet bulunduğunu bildirmektedir. Bunlardan en büyüğü Stockholmdeki 900'den fazla azası ve kendi merkezi bulunan haftada 4-5 toplantının aktedildiği bir cemiyettir. Bu cemiyetlerde şifacılık ile ilgili çalışmalar yapılmakta fakat bunlar henüz umuma azredilmemektedir. Başlıca cemiyetlerin hizmetinde takriben 10 kadar medyom bulunmaktadır. «Spiritualisten» mecmuası şimdi 26. yılını doldurmuştur. Bu mecmuanın 1500 kadar okuyucusu mevcuttur. Ayrıca muntazaman mevzu ile ilgili kitaplar neşredilmektedir. Birliğin eski sekreteri Mrs. Astrid Gilmark tarafından neşredilen bir kitap çok alâka görmüş ve en çok satılan kitaplar arasına girmiştir.

Nijerya: Nijerya'nın Spiritüalist Hakikat Misyonu, 1959 da Mr. Bassey O. Nyah tarafından kurulmuştur. Eskiden bu teşekkül kilise tarafından büyük tepki görmüştür. Teşekkülün «Hikmet» adlı mecmuası önceleri çok satılmakla beraber kilisenin yıkıcı mücadelesi neticesinde bir ara kapanmış ve £ 350 luk bir borca girilmişse de sonradan yapılan paraca yardımlarla yeniden neşrine başlanmıştır ve bu gün terakki yolundadır. Misyona, bu gün için medyomlardan ve konferansılardan yoksundur. Teşekkülün kendi mevzuu ile ilgili kiliseleri mevcuttur. Gerek kitapların gerekse borşürlerin yardımı ile insanların alâkasını arttırmaya uğraşmaktadır. Teşekkül 50 acre'lık bir araziye sahiptir ve buraya bir bina ve ayrıca bir de şifacılık merkezi inşa ettirmeyi tasarlamaktadır.

(Devamı 24. Sahifede)

Prof. ELODIA CASTOL'UN SUALLERİ ve CEVAPLARIMIZ

(Geçen sayıdan devam)

Geçen ay içinde Cemiyetinizi ziyaret eden ve lokalimizde bir konferans veren Meksika Parapsikoloji Enstitüsü kurucusu ve Voz Informativa dergisi naşiri Prof. E. Castel'ün, dünya gezisi esnasında irtibata geçtiği spirit cemiyet ve topluluklar için tesbit ettiği 12 tane soruyu cemiyetimize tevcih ettiğini, geçen sayımızda bildirmiş ve 6 suale verdiği cevapları neşretmiştik.

Aşağıda geri kalan 6 suale verdiğimiz cevapları bulacaksınız.

S. 7 — Yeryüzüne sadece bir tek ailenin mi geldiğini düşünüyorsunuz?

C. — Bu soru, birinci sorunun cevabında temas ettiğimiz, yeryüzündeki bedenli ilk insan tipi ile alâkalı olarak düşünülürse, bizim bu hususta açık bir bilgimiz yoktur. Ancak, tufanlarla devrelere ayrılmış insanlık kademesinin Dünya hayatı tarihinde, her devrenin başlangıcında yeni bir Adem ailesinin teşekkül ettiğini söyleyebiliriz.

«Yeryüzünde tekâmül edecek bir insan nesli» dersek, aynı tekâmül ihtiyaçlarını gösteren bir grup varlık düşünebiliriz. Bunu da «ruhanî bir aile» olarak düşünmememiz için hiç bir sebep yoktur. Ve bizce, bütün insanlık bir tek ailedir.

S. 8. — «Büyük Tufan» hakkında ne düşünüyorsunuz?

C. — Tufanın, insanlık için yeni bir tatbikat devresinin başlangıcı olarak kabulü üzerinde durmuştuk. Mevcut şartların artık tekâmül ihtiyaçlarını karşılayamaz hale gelmesi, dolayısıyla tekâmülün duraklama veya sapık bir istikamette ilerleme istidadı gibi uygunsuz bir durumun hasıl olması takdirinde yeni bir imkân ve vasatın hazırlanması bir zaruret olmaktadır. Pek tabii olarak eski vasat ve orada faydalanamaz hale gelen insanların da bu arada yeni bir vasata nakli mevzubahis olacaktır.

S. 9. — Dünyevi ruhluların Dünyaya kaç def'a enkarne olduklarını düşünüyorsunuz (tahmin ediyorsunuz)?

C. — Bunların adetleri hakkında kesin bir ifadede bulunmak bizim için imkânsızdır. Ancak, şu kadarını söyleyebiliriz: Bedensiz varlık (Ruh), dünyadaki enkarnasyonlarıyla matlup olan bir bilgi seviyesine ulaşmalıdır. Bu kudreti kazanıncaya kadar çeşitli tatbikatlar yapmak üzere enkarne olacaktır. Ancak, devrenin sonunda bu mertebe ere memiş ise kendisinin faydalanacağı yeni bir vasat teşekkül edene kadar beklemek zorunda kalabilir.

S. 10 — «Kıyamet» hakkında ne düşünüyorsunuz?

C. — Yeryüzü tekâmül vasatında, bilhassa insan olarak tedris görmekte bulunan varlıkların, tekâmül devresi sonucunda, İdareci Plânların müdahale ve tesirleri ile şuurlarının açılarak, devre boyunca işledikleri fiillerin bir sonucu olan kendi durumlarını idrak edecekleri gün ki, bunun neticesi, varlıklar için dünya mektebinin bitirilmesi keyfiyeti ve başka bir tekâmül safhasına intikal kabil olacak veya olmayacaktır.

S. 11 — «Babil Kulesi» neyi sembolize ediyor?

C. — Babil Kulesi herşeyden önce Dünya tekâmül vasatının karakterini temsil etmektedir.

Birbirine zıt ve birbirine intibakı müşkül değişik tertipteki hadiselerin içinde, insanın, kendi tekâmülü ile ilgili uygun bir tatbikat yapması için lüzumlu olan Dünya vasatının çok renkli veçhesini temsil etmektedir.

Tekvin kitabının 11. babında şöyle denilmektedir: «Ve bütün dünyanın dili bir ve sözü birdi. Ve vâki oldu ki, şarkta göçtükları zaman, Şinar diyarında bir ova buldular; ve orada oturdular. Ve birbirlerine de-

diler: Gelin, kerpiç yapalım ve onları iyice pişirelim. Ve onların taş yerine kerpiçleri ve harç yerine ziftleri vardı. Ve dediler: Bütün yeryüzü üzerine dağılmayalım diye, gelin, kendimize bir şehir ve başı göklere erişecek bir kule bina edelim, ve kendimize bir nâm yapalım. Ve âdemoğullarının yapmakta oldukları şehri ve kuleyi görmek için Rab indi. Ve Rab dedi: İşte bir kavmdırlar, ve onların hepsinin bir dili var; ve yapmağa başladıkları şey budur; ve şimdi yapmağa niyet ettiklerinden hiç bir şey onlara men edilmeyecektir. Gelin inelim ve birbirinin dilini anlamasınlar diye, onların dilini orada karıştıralım. Ve Rab onları bütün yeryüzü üzerine oradan dağıttı; ve şehri bina etmeyi bıraktılar. Bundan dolayı onun adına Babil denildi; çünkü RAB bütün dünyanın dilini orada karıştırdı; ve RAB onları bütün yeryüzü üzerine oradan dağıttı.»

Evvelâ, dünyanın idarecisi olan üstün bir Şuur Plânının mevcudiyetine inanıyoruz. Bu Plânın insanlara zaman zaman direkt kelâm halinde hitab ettiğine inanıyoruz. Vasıtalar peygamberler; eserler, mukaddes kitaplardır.

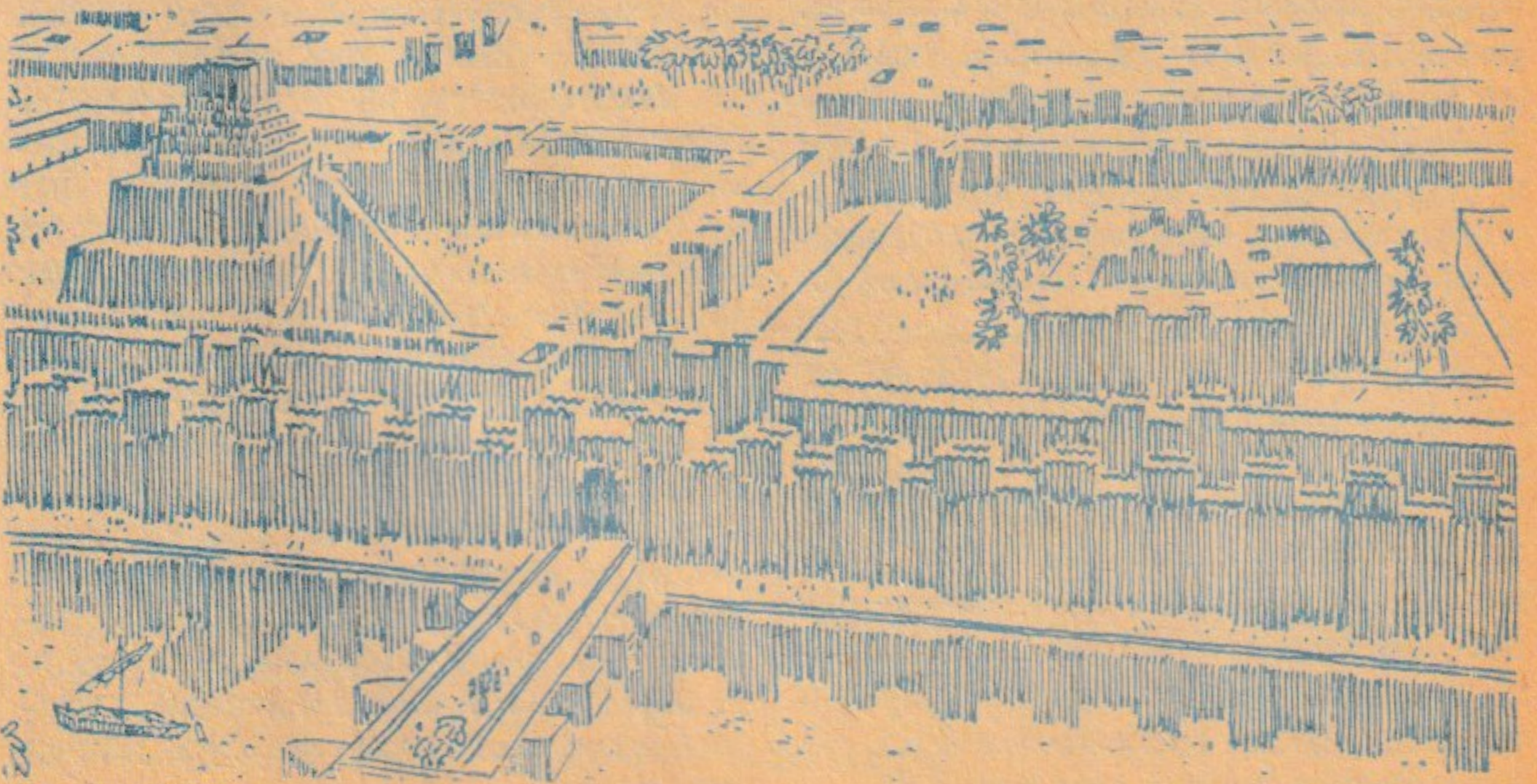
Mukaddes kitaplardaki ifadelerin sembolik olduğuna ve düşünülerek, müşahede ve sezislerle anlaşılabilceğine kaniiz.

Bu itibarla, Tekvinin ilgili bölümünde, «RAB» ifadesini Plân olarak anlıyoruz. İnsanların dillerinin bir olup müşterek bir gaye uğruna birleşmeleri, onların yeryüzünde tekâmül edeceklerini ve bu tekâmülün mevzu birliğini gösterir. Fakat bu, insan, anlayış ve emeline göre ve bir teviye olmayacaktır. İnsanların çeşitli enkarnasyonlarında çeşitli realiteleri yaşamaları gerekmektedir. Bu yüzden, çeşitli coğrafî bölgelere insanların dağılışı, buralarda çeşitli dillerin konuşulması, çeşitli din, adet ve alışkanlıkların hüküm sürmesi üstün bir tasarrufa, îlâhî bir idareye tâbidir. Reenkarnasyon kanunu, ferdin realitesine göre ihtiyaçlarının karşılanacağı bir yeryüzü mizansenini zarurî kılmaktadır. Bu da ırk, millet, bölge ve aileleri, (ta ferde kadar) icap ettirmektedir. Fert, bu mizansen içinde, değişmez îlâhî prensiplere göre kendi doğru yolunu bulacaktır ki, onun yeryüzü hayatının mânâsı da budur.

İstenseydi yeryüzünde bir tek millet ve bir tek cemaat yaratılabilirdi. Ama, bu böyle olamamıştır. Dünyadaki bilgilerin alınabilmesi bir takım zıtlıkların müşahade ve tatbikatı ile mümkün olabilmektedir. İşte «Babil Kulesi» sembolü, Dünyanın, içinde bulunduğu ve bulunması zaruret olan, duru-

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

Babil'in asma bahçeleri

munu dile getiriyor. İnsanlar böylece çeşitli realitelerin tatbikatını yapabilmekte ve birbirleriyle denenmekte ve imtihanlara tâbi tutulmaktadır.

S. 12 — Ruhun kişisel hayatının bir başlangıcı olduğu gibi, sonu da olabilir mi?

C. — Şahsiyet probleminin Dünya ile ilgili kısmı, varlığın zaman zaman büründüğü realiteleriyle, Dünyada gelip geçici bir mahiyet arz etmektedir. Bir aktörün zaman zaman çeşitli roller icabı giydiği elbiseleri gibi.

Ama, çeşitli rolleri yaparken aktörün devamlı olarak göstermekte bulunduğu ve git tikçe açılıp, kuvvetlenen şahsiyeti, bir mânâda, Ruhsal şahsiyet olmaktadır.

Diğer taraftan, şahsiyetin dünya ötesi

durumunu incelememiz, dünyadaki ferd tekâmülünün, hangi müteâl duruma doğru ilerlemekte olduğunu tesbitimize bağlıdır.

Sezebiliyoruz ki, varlık, bir vicdan tatbikatından daha sonra, ilâhî kanunlara ait bilgileri öğrenine ve ifaya doğru gitmektedir. Bu ifade, —ki, biz buna **vazife** diyoruz— görülen işin, fonksiyonun, nev'i ile belirli bir şahsiyet düşünebiliriz. Artık bu şahsiyetin bir realite ve dolayısıyla egoizma ile ilgisi yoktur.

Aynı işte vazife görmekte bulunan çeşitli varlıklar düşüncesi bizi, organizasyonlar ve Plânlar fikrine götürmektedir.

Bu bakımdan fert şahsiyetinin, bir önemi, hem vardır, hem yoktur.

— SON —

SPIRİTÜALİST BASINDAN ÖZETLER

(21. Sayfadan devam)

Güney Afrika: G. Afrika Spiritüalist Birliği, Spiritüalizma'nın gittikçe yaygınlaştığını, bilhassa Zambia'da Luanshya, Rodezyada Bulawayo, Salisbury, Güneyde ise Luanshy'dan 2000 mli uzaktaki Cape Town gibi büyük şehirlerde mevzu ile ilgili faaliyetlerin çok arttığını bildirmektedir. Transvaal'in vilâyetlerinde, Johannesburg, Pretoria ve bunlara komşu olan şehirlerde 15 tane faal grup mevcuttur. Natalde, Durban ve Pieter Maritzburgda ve sahil boyu şehirlerinde beş tane daha cemiyet vardır. Muntazaman açık bulunan 28 tane Spiritüalist kilise ve 34 tane şifa merkezi bulunmaktadır. Kiliselerden bazıları muntazaman psişik demonstrasyonlar tertiplemektedirler. Bu gün için gelişmekte olan dört materyalizasyon medyomu vardır. Bunlardan biri Johannesburgda yaşayan dünyaca meşhur Alec Harris'dir.

Japonya: Japonya Psişik İlim Cemiyeti 1963 ten beri büyük bir inkişaf kaydettiğini ve bu arada birkaç iyi tanınmış profesörün de aralarına katıldığını bildirmektedir. Cemiyet Başkanı Mr. Shoichi Yoshida'dır. Cemiyet 1964 yılında Spiritüalist faaliyetler için bir salon inşa ettirme imkânını elde etmiştir. Bu salon Tokyo şehrinin merkezi civarındadır. Cemiyet, her ay Psişik «İlim ve Spiritüalizma» adlı bir mecmua neşretmektedir. Ayrıca «Psişik İlim Ansiklopedisini» tercüme ettirmiştir. Bu eser, maddi imkânlar müsaade edince neşredilecektir. Cemiyetin 300 azası, haftada iki defa yapılmakta olan seanslara katılmaktadırlar. Her ay psişik ilim ile ilgili konferanslar verilmektedir. Cemiyet Ruhî Tedavi merkezini 1966 yılı Ocak ayında açmıştır; şifa bulan hastaların sayısı gittikçe artmaktadır. Ruhî hâdiselerin varlığı Japonya'da reddedilmemektedir. Spiritüalizma'yı benimseyenlerin sayısı gittikçe çoğalmaktadır.

RIO DE JANEIRO'da Esrarlı Ölümler

DİMİ P. Bildiriyor:

Umumiyetle, normal bir mantık Kâinatta üzerinde bizimle irtibat kurabilecek bir hayat mevcut olan başka kürelerin de bulunabileceğini uzun zamandanberi kabul etmekte ise de, elle tutulur delillere muhtaç olan insan düşüncesi, bu mantıki neticeyi kabul etmekten kaçınmıştır.

Bunların yanısıra bazı insanlar da, mevzubahis varlıklarla temas kurabilmek için çalışmaktadırlar. Bu çalışmalar, halen, genellikle okkült bir hava içinde cereyan etmekte ve neticeler açıkça ortaya gelmemektedir. Bu mevzu ile ilgili olduğu sanılan bir hâdise de geçtiğimiz günlerde Rio de Janeiro'da cereyan etti ve Türk basınına da aksetti.

Aşağıda, mevzubahis hâdiseyi tahkik eden Brezilya muhabirimizin gönderdiği malûmatı bulacaksınız.

20 Ağustos Cuma günü akşam üzeri, Rio de Janeiro polisine meçhul bir şahıs telefon ederek, Vitnem tepesinde (Rio'nun bir banliyösü) iki ceset bulunduğunu haber verdi.

Polis olay yerine vardıkdan ve kısa bir araştırmadan sonra iki cesedi buldu. Ceplerinde hüviyetleri, 2 milyon kadar Cruzeiro para (us \$ 1000) ve bazı notlar bulundu. Üzerlerinde hava güneşli olduğu halde, her ikisinde de naylon yağmurluklar, yanlarında da yerde bir yarım şişe maden suyu ve kurşundan yapılmış iki adet maske bulundu.

Ölümün sebebi anlaşılammış. Zira otopside ne bir yara, ne zehirlenme, ne de zedelenme izi tesbit edilebilmiş, iki vücuttaki hayat, aynı anda birdenbire durmuştu sanki.

Ceplerinde bulunan bir kâğıtta şöyle yazılı idi: «Pazartesi saat 12 de bir hap, Salı saat 16 da iki hap, Çarşamba saat 21 de bir hap», başka bir kâğıt parçasında da «16.30 da tesbit edilmiş yerde işareti bek-

lemek» yazılı idi.

Yapılan araştırmalardan, ikisinin de, Rio'ya yakın Campas şehri sakinlerinden olduğu, ikisinin de elektronik teknisyeni olup, Çarşamba günü malzeme almak üzere Sao Paulo'ya hareket ettikleri, yakınlarının anlattıklarına göre, bazı esrarengiz tecrübeler yaptıkları ve spirit oldukları anlaşıldı.

Cesedlerin bulunduğu tepeye yakın oturanlar, ölümün vuku bulduğu saatte ve mevkide, uçan daireye benzer yuvarlak ışıklı top gibi bir cisimi gördüklerini ve infilâk sesine benzer bir ses işittiklerini anlatıyorlar.

Bütün bu noktalar ve kurşundan maskeler, çeşit çeşit yorumlara sebebiyet vermektedir. Diğer şayanı dikkat bir nokta da, iki sene evvel, hemen hemen aynı şartlar altında, başka bir elektronik teknisyeni, Rio'daki bir tepede (Rio topografisinde çok tepe vardır) yanında bir kurşun maske ile ölü bulunmuş olduğudur.

Polis şimdiye kadar bir neticeye varamadı. Bütün ihtimaller ele alınıp inceleniyor, meselâ, hırsızlık; değil, çünkü yanlarındaki para, saat v.s.ye dokunulmamış, intikam; bu ihtimal çok uzak. Casusluk; belki?, fakat en muhtemeli, gazetecilerin fikrine müracaat ettikleri bir profesörün beyan ettiği ihtimal: «İki teknisyen yaptıkları tecrübelerle, başka dünyanın veya plânın varlıklarıyla temas edebilmişler ve bir buluşma kararlaştırmışlardır. Haplar bu karşılaşmaya vücudü hazırlamak, kurşun maske de bu varlıkların saçtıkları ışıktan korunmak içindi, fakat herhalde hesaplarda bir yanlışlık bu karşılaşmayı ölümle neticelendirdi.»

Araştırmalar gayet sıkı bir şekilde devam ediyor, fakat bu ilk haberlerden başka pek yeni bir şey yayılmadı. «O Cruzeiro» mecmuası yakında bu olay hakkında esaslı bir röportaj vaadediyor.

Herhangi yeni bir haberi etraflı olarak bildireceğim.

Hayvanda ve İnsanda Kıskançlık

(Geçen sayıdan devam)

PLANETE'de

Avustralyalı yerlileri uzun müddet tetkik eden SPENCER VE GILLEN, münasebetler esnasında kıskançlığın tamamen ortadan kaldırılmasının imkânsızlığını kabul etmekle beraber, bu duygunun örf ve adetlere boyun eğdiğini kabul ederler.

Bu itibarla, kıskançlık, bazı medeni - yet şekillerinde, disiplin altında tutulabilen bir duygu demek oluyor. Meselâ Markiz Adaları sâkinleri kıskançlığı gülünç ve hayşiyeti zedeleyen bir his telakki ederler. Markiz Adası sâkini, zevcesini, şereflendirmek istediği yabancıya sunar ve grup izdivacı tatbik eder. Prensipten, cinsel kıskançlık tatbik etmez. Buna rağmen, içkili olunca, aynı Markiz Adalı, kudurmuşcasına kıskanç kesilir ve şiddetli kavgalara girişir. Alkolün tesiri geçince, yâni o vahşî durumundan çıkınca, muâşeret kaidelerini hatırlar ve yaptıklarından nâdim olur.

HİNDİSTAN'IN TODA'LARI ise, acı- ip ahlâk prensiplerine dayanan kıskançlık telakkilerine sahiptirler. Onların cinsel hayatları son derece serbesttir ve bir koca, kötü şöhreti olmayan bir kimseye seve seve eşini ödünç verir. Çünkü kötü şöhretli karısını elde ederse, kendisi yerine kaim olan onu küçük düşürmüş olur ve kıskançlığı fe-veran eder.

KUZEY KUTBUNDAN VIYANA SARAYINA

Cinsel kıskançlığın ademi mevcudiyeti bazan takas usulünden ileri gelebiliyor. İşte bu sebeple Eskimolar, cinsel mübadeleye varan pratik görüş sahibi insanlar olmuşlardır. Bir eskimonun komşusu avda çok usta bir zevceye sahipse, adet olarak, bir mevsim onu ödünç olarak istemek, koca-

nun kıskançlığını tahrik etmez. Bittabi ~~as~~ de olabilir, komşunuz sizin zevcenize ~~ta~~ olur.

Bazı gelişmiş cemiyetlerde, meselâ eski Arabistan'da, ihtiyarlamış olan bir koca neslinin idamesi için, zevcesinin bir ~~dos~~ tutmasına göz yumardı. Bir hizmeti mü - kâfatlandırmak arzusu da, bu müsamaha sebepten olabilir. Garbın Orta Çağında, seksüel saiklerle sayısız dramlar olmuşsa ~~TRIS~~ TAN, İSELUT VE KIRAL MARC- da, ~~bir~~ çok ahvalde mükâfat olarak kadınların ~~peş~~ keş çekilmesine rastlanır. -YUVARLAK MASA ŞÖVALYELERİ-

Doğu Afrikalı bazı kabilelerde, ahbablara eşini ödünç vermek bir nezâket eseri addolunur, tıpkı bizim misafire arabamızı sunmamız gibi ve bu kabil bir hizmete muhalefet etmek isteyen koca, şerefini kaybederdi!

Yeni-Gine'de MASSİM kabilesinde, aynı yaşta ahbablar arasında zevce mübadelesi dostça bir zorunluktur!

Hindistanın Lepcha'ları, işlerine gelince, kıskançlık hislerini körleştirirler. Bir adamın işi başından aşarsa, bekâr olan biraderlerinden birine müracaat eder ve işini ve eşini onunla paylaşır. ve bu iş hiçbir çatışmayı mucip olmaz. Ancak bu ek kocaya yüklenen yegâne tahdit, kesin olarak o kadından çocuğu olmamasıdır ve bu itibarla doğumu önleyen tedbirlerde kusur etmemeli: hakiki koca için böyle bir tahdit yoktur.

Kocalar için, eşlerinin bir âşığı olması, bir müsamaha şeklidir. XVIII nci yüzyılda, Viyana sarayında, bir kadının resmî ve gayri resmî kocası olurdu. Kadının dostu, kocasile birlikte heryere davet olunmıydı. Bu üçlü münasebeti idame ettirenler

den hakiki koca, karısının dostuna saygı gösterirdi. Bu birlik takriben 20 sene sürerdi. Dost ekseriya kocadan daha zengin-di ve onu servetinden istifade ettirirdi. Daha gizli bir şekilde olmakla beraber, bu gün dahi bu şekilde münasebetlere rastlanır.

SİBİRYA'NIN KORYAK'LARI ARASINDA KOLLEKTİF KISKANÇLIK

Bir grup, kabile veya aynı yaştaki insanlar arasında zevce mübadelesi güden bir cemiyette şahsî kıskançlık yok gibi ise de, aynı grubun insanları arasındaki tesanüitten doğan bir kıskançlık şekli mevcut olabilir. O takdirde iki kabile arasında kıskançlık zuhur edebilir ve kanlı intikamlara sebebiyet verebilir.

Meselâ bir kabilenin üyesi, başka bir kabileye ait bir kadınla çiftleşir, kendi kabilesine ihanet ederse, suçlular her iki grup tarafından cezalandırılabilirler.

Sibiryanın Koryakları, iki ayrı gruba ayrılan bir kabile teşkil ederler. Gezginler ve yerleşen denizciler. Gezginler, çok müteassıp olup, ciddi şekilde kıskançtırlar. Bir koca aldatılınca, o basit şekilde suçlu çifti katleder. Kadınlar evlenince, artık flörte veda ederler, şıklığı terk ederler ve mümkün merteye iğrenç görünürler, yabancı erkekleri tahrikten çekinirler. Aşırı derecede çapkın olan denizcilere gelince, onlar karılarını başkalarının kolları arasında görünce, bununla iftihar ederler, onların şerefi de kendi anlayışlarınca o oranda artar.

YABANCI KORKUSU

Bir grup içinde, kadın mübadelesi, yabancıya peşkeş çekilen kadından çok farklıdır. Zira yabancı, aynı şekilde karısını sunamaz. Bu sadece bir misafir severlik jestidir fakat kıskançlık payı mevcut olmakla beraber, biraz da endişe işe karışır.

Yabancı, mümkün olan bir tehlikeyi temsil eder. Ona karşı cömert davranmakla, belki de onun kötü niyetlerini terk etmesine yardım edilmiş olur. Bu itibarla ona bir kadın sunulur fakat daha sonra bunu ona pahalıya ödetmek fikri vardır. İşte bu suretle Pomo Hintlileri, yabancıya karşı, iki tarafı keskinç kılıç kullanırlar: Onun

her istediği kendisine bahşolunur ve ertesi sabah o, öldürülür.

BATIL İNANÇLAR KISKANÇLIĞI MAĞLUP EDİYOR

Kıskançlığın hakkından gelinmesi için, saflık bazan batıla inançla birleşir. XVIII ci asırda, Hint Tanrıları güya kadınların kısırlığını geçirirlermiş. Bu itibarla, rahiplerin tavsiyesi üzerine, kısırlar TURUPARİ MABEDİNE koşarlar ve VİSHNOU tanrısı tarafından çocuk peydahlamağa çalışırlardı. Yine rahiplerin tavsiyesi üzerine geceyi mabette geçirirler ve Tanrı onların ziyaretine gelirmiş. Bu müteaddit ziyaretler onların ekseriya derdine çare teşkil ederdi. Acaba Hintli kadınlar, kocaları kadar bu vadide saf mıydılar, zira kocalar bu teşebbüsleri normal karşılardı. Zira bu suretle şereflerine halel gelmiş olmazdı!

Birden fazla zevce edinilmesi caiz olan cemiyetlerde, bir adamın ne kadar fazla zevcesi olursa, kadınlar indinde itibarı okadar artardı (Poligamiyi tecviz etmeyen cemiyetlerde bu iddia varit olamaz). Mahaza, bu takdir hissinden kıskançlık büsbütün eksik değildir.

Doğu Hindistanın Aloy Eyaletinde, kabilenin erkeklerine karşı hakim mevkii olan kadınların, aşırı derecede kıskançlık izhar etmesine müsaade olunur. Bir erkek ikinci bir zevce alınca, birincisi kıyameti koparır görünecek ve hırsını açığa vura caktır. İlk zevce kocasına küfreder ve köyün bütün toplanan sâkinleri önünde, iki kadın, yardımcıları ile desteklenerek, dövüşürler. İki üç saat, köy sanki muharebe meydanına döner, erkekler ise, kibirli tavır takınarak, sadece dövüşen kadınları seyrederek, Şayet yalancıkıtan kıskançlık gösterisi yapıyorsa, bu dövüşler tehlikesizdir: fakat hakikaten araya kıskançlık girerse, neticesi vahim olabilir. Hakiki ve yapmacık kıskançlık sınırı çabucak aşılır.

Ne olursa olsun, ikinci ALOR zevceleri, ilk zevcelere saygı göstermek zorundadırlar ve koca, ilk zevcesine danışmaz ise, başı derde girer. Zira haremde kollektif kıskançlık yaratan bir koca, karşısında temel kadınları bulur. Bu takdirde, bedbaht

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

suçluya hayat zindan olur - ancak büyük siyaset kullanarak, sulha kavuşabilir.

AİLE TEŞKİLATI

Güney Hindistanda kâin TODA cemiyetlerinde, ancak aile arasında faaliyet göstermesi şartıyla, Polyandrie'ye göz yumulur. Bir kadın bir erkekle evlenince, aynı zamanda onun biraderleriyle de evlendiği kabul olunur. Bu takdirde, hiçbir kıskançlık hissi ortaya çıkmaz. Fakat sadece kabile biraderleri - kan kardeşleri değil - bahis konusu olunca, işler karışabilir. Bir köyden diğerine irtibatlar kurulur ve işlerin karışmaması için büyük dikkat ister. Bazan, iyi bir aile organizasyonu amacıyla, kıskançlık ortadan kaldırılır. İşte Linton Markiz Adalarında olanları bu şekilde izah ediyor: «Aile, esas koca-karı veya karılar ve bir takım ek kocalardan ibarettir. İkinci koca, diğerlerine nazaran imtiyazlı sayılır ve ilk koca evde yokken aileyi idare eder. Esas kocanın uzaklarda olması halinde de, kadınla birleşme müsadelerini ondan evvelce almıştır. Şefin ailesi içinde, bütün kocaların, şefin karısı üzerinde hakları vardır. Fakat kocalar fazla ise, ayrı ikamet ederler ve ister şef tarafından, ister karısı tarafından davet edilip, ona bir gecelik zevclik hakkı tanınır. Nazarî olarak hanenin bütün sâkinlerinin cinsel hakları mahfuz gibidir. Hatta hizmetkârlar dahi, arzu edince, zevceye yanaşabilirler. Bütün bunları ilk koca ayar eder ve işine en uygun tarzda organize eder: Şöyle ki, adamlar cinsiyet bakımından tatmin olunsun ve bu ihtiyaçlarını dışardan temin etmesinler!

Sevgili Okuyucular

(1. Sayfadan devam)

ilgisini kurup değerlendirdiğimiz nisbette bir mânâ ifade ederler. İnsan olarak yaşamakta bulunduğumuz tekâmül macerasının bu kertesinde, biz bütün insanlığın hissettiği bunalım da, gelip geçici değerlere sarılıp bunları hiç değişmez birer put saymaya çalışmamızdan bu durgunluğun vicdanımız karşısında bizde uyandırdığı infialden ileri geliyor. Gerekeni yapamıyoruz. Boyuna kaçamak yollar arıyoruz.

Bizim için, ne kadar azaplı da olsa vic-

Birçok cemiyetler, âdetleri sayesinde. insanın tabii kıskançlığı, karşılıklı münasebetlerde, adeta ortadan kaldırılmıştır, zira bu kıskançlık sosyal dengeyi bozar ve grupun tesanüdünü tehlikeye düşürür gibi telakki olunur.

Kıskançlığın disiplin altına alınması ekseriya çocuk çağında başlar. Baltar Eyaletinde, Hindistanın Muria'ları, her köyde yatakhane olarak kullanılan «GHOTUL» lar tesis etmişlerdir. Buralarda erkek veya kadın olsun, henüz pek genç olanlar kalır; cinsiyet hayatının pek intizamlı kaidelerini öğrenirler. Bütün kıskançlık arzuları yok edilir. Bunun temini için, usulen aynı genç kız ve oğlan üç gecedan fazla bir arada bırakılmaz. Partönerini benimsemek yasaktır ve bu kaideyi ihlal edenler cezalandırılır. Muria'lara göre, bir kıza bağlanmak, izdivaç için iyi hazırlık teşkil etmezmiş. Muhtelif cemiyetler içinde, aşıkâne kıskançlığın nasıl tezahür ettiğini ve bazı sosyal veya kültürel icaplar önünde nasıl silindiğini gördük. İnsanların münasebetlerini karıştıran bu duygu hangi devir veya muhitte tezahür ederse etsin, cinsel içgüdü veya hissiyatın, mülkiyet içgüdü kadar kıskançlığı tahrik etmediği görülür. Zira sonuncusu insanı ilk çağlardan beri katil etmiştir. Kıskançlık bilhassa mahrumiyet ve küçük düşme duygularından doğar. İster insana en yakın addedilen maymunlarda olsun, ister kuşlar, ilksel insanlar veya gelişmiş olanlar, herbiri, aşk alanında, şereflerinden maada herşeyin kaybına az çok tahammül gösterirler.

dan sesimize kulak vermek bir zarurettir. Bu, kendi pozisyonumuzu, aldandığımızı görüp itiraf etmekten başlayan en hayırlı bir çalışmadır. Korktuğumuz ıstırap, döktüğümüz gözyaşı, aslında ilk mektebe gitmek istemediği için ağlayan bir çocuğunkinden farksızdır.

Korkmakta bütün bütün haksız da değiliz. Ruhumuz, evet ruhumuz, **BİR EVVELİYATI OLDUĞUNU BİLİYOR.** Bu evveliyatın, hayatlar boyunca yaşanmış maceraların, hak ile değerlendirileceği günün geleceğini biliyor. Hür idik, isteğimizce yaşadık. Ama ne elde ettik? İşte, mesele bu.

Ölüm ve Ötesi Hakkında Fikirlerim

(Geçen sayıdan devam)

İstikbâl için ümit vaad eden birçok insan gençliğin eşiginde biçilmekte, buna karşılık değeri olmayan kişiler uzun ömür sürmektedir. Bu, gizlenmesi mümkün olmayan acı bir hakikattir. Ölümün (bize göre) kabalığı ve keyfiliği dolayısıyla insanlar okadar acı duyarlar ki, ne merhametli Tanrı, ne adalet, ne de şefkatın mevcut olmadığına hükmederler.

Mahaza, insan diğer noktai nazardan bakacak olursa, ölüm sevinçli bir olay gibi görünür. O bir izdivaç, MİSTERİUM CONJUNCTIONİS'dır. Sanki ruh, eksik olan yarısına ulaşmıştır denilebilir. Yunan lahitleri üzerinde, kıvançlı unsur dansözlerle ifade olunurdu; Etrüsk mezarları üzerinde ise, ziyafetler bu duyguyu ifade ederdi.

Dindar «Kabalist» SİMON BEN JOCHAI adlı haham vefat edince, onun dostları, düğününü kutladığını beyan etmişlerdi. Bugün bile, frenklerin TOUSSAINT yortusunda, kabirler arasında piknikler tertip edilmektedir. Bütün bunlar, ölümün eğlenceli bir bayram telakki olunduğuna delalet ediyor.

Annemin 1922 de ölümünden birkaç ay önce, bu olayın vukubulacağını rüyamda görmüştüm. Bu rüya babamla ilgili idi ve üzerimde büyük etki yarattı: 1896 da ölümünden beri, onu asla rüyamda görmemişim ve o şimdi sanki uzun bir seyahatten avdet ediyormuş gibi, rüyama girmişti. O sanki gençleşmişti ve hiçbir baba otoritesi izhar etmiyordu. Kendisile birlikte kütüphaneme girdik ve onun başından geçenleri öğrenmek üzere olduğumdan, ziyadesizle seviniyordum. Bilhassa kendisine eşimi ve çocuklarımı takdim etmekten, evimi gezdirmekten, bütün yaptıklarımı nakletmekten ve eriştiğim mertebeden bahsetmekten dolayı kıvançlıydım. Az önce intişar eden «Psikolojik Tipler» eserimden de kendisine bahsetmek istiyordum. Fakat bütün bunların kendisini rahatsız ettiğini kavramakta gecikmedim, zira o dertli görünüyordu. Sanki benden birşey bekliyordu. Bunu sarıh olarak hissettiğimden, çekingen davranıyordum.

Carl Gustav JUNG

O zaman babam bana, madem ki psikologmuşum, izdivacın psikolojisini tartışmak istediğini söyledi. Ben izdivacın güçlükleri hakkında kendisine uzun bir nutuk çekmeğe hazırlanırken, uyanıverdim. Bu rüyayı icap ettiği şekilde tefsir edemedim, zira onu annemin ölümü ile ilgili bulamamıştım. Fakat annem 1923 ocak ayında aniden vefat edince, illiyeti sezebildim.

Ebeveynimin kurduğu yuvada ahenkli hava esmemişti. Bu evlilik, birçok güçlükler arzemiş ve adeta sabır denemesi olmuştu. Her ikisi de, birçok çiftin hatalarını tekrarlamışlardı. Rüyam, beni annemin ölümü hakkında ikaz etmeliydi: 26 yıl sonra, babam rüyamda, psikologlar nezdinde, evlilik güçlüklerini ilgilendiren konular hakkında malûmat topluyordu, zira onun için konu tazelenmek üzereydi! Onun zamanından âri durumunda, hayatta olduğundan fazla bir bilgi iktisap etmeyişi; öte taraftan bir canlılığın zamanın bahşettiği değişik bilgilerden istifade etmiş olması dolayısıyla, ona müracaat etmesi beklenirdi!. Rüya bu şekilde konuşuyor. Onun subjektif mânâsını kavramış olsaydım, daha kârlı çıkardım. Fakat ölümünü önceden sezemediğim annemin vefatından evvel ne diye bu rüyayı görmüştüm? Rüya kendisine zamanla artacak sempati duyduğum babama sarıh olarak yönelmişti. Zaman - mekân izafiyeti dolayısıyla, gayri şuur, sadece hislerin sezilerini değerlendiren şurardan daha mükemmel istihbarat kaynaklarına sahiptir. Bu sebeple, ölümden sonraki hayatımız hakkındaki efsane hususunda, ancak rüyalarımızın cılız telmihlerle, GAYRİ ŞUURUN anî tezahürleriyle yetinmek zorundayız. Bu işaretlere bilgi veya delil kıymeti atfedilemez; fakat bunlar efsaneler için uygun esas teşkil edebilirler; araştıran dimağın faaliyetini idame ettirmesi için, bunlar pek lüzumlu imkânlarla esas teşkil ederler. Efsanenin «fantezi» mütavassıt dünyası olmasaydı, o takdirde fikir «doktrinalizm»e saplanıp kalırdı. Buna karşılık bazı basit

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

fikirli de, bu efsane tohumlarına fazla önem atfederlerse, telkine kapılarak, bu önsözleri bilgi addederek, fantastik spekülasyonlara sürüklenebilirler.

ÖLÜM HAKKINDA ÇOK YAYGIN BİR EFSANE: YENİDEN BEDENLENME OLAYIDIR

Öteki dünya hakkında çok yaygın bir efsane de, yeniden bedenlenme hakkındaki fikirler ve hayallerdir. Bizimkilerden çok farklı ve mukaddem ruhî kültüre sahip ülkelerde, meselâ Hindistanda, yeniden bedenlenme fikri adetâ tabiidir; tıpkı bizde dünyayı yaratan Allah fikri gibi. Kültürlü Hintliler, bizim kendileri gibi düşünmediğimizi bilmekle beraber, bundan endişelenmezler. Şarklının ruhi karakteristiği dolaşısıyla, onlar doğum ve ölümü sonsuz bir devre addederler. Garpli insanın efsanevi zorunlukları, gelişmekte olan bir dünyayı şart koşar: onun bir başlangıç ve gayesi olmalıdır. Garpli, sadece başlangıcı ve basit bir sonu olan dünya fikrini reddeder; aynı zamanda statik, ebedî, kendi içine kapanmış bir devreyi de kabul etmez. Şarklı ise, bu fikri benimsemiş görünür. Dünyanın özü hakkında genel bir oylama mevcut değildir, astronomlar bile bu hususta anlaşmış değillerdir. Garpli bir kimse için, statik bir kâinat fikri saçma görünür, tasavvur olunamaz. Onun bir mânâsı olmalıdır. Şarklı kimse ise, bu şartı aramaz, zira kendisi bedenleşmiştir. Garpli, Dünyanın mânâsını yerine getirmek ister, Şarklı ise, bu mânâyı insanda başarmak ister: kendisini dünyadan ve hayattan uzaklaştırarak: (BOUDHA). Ben her ikisini de haklı bulurum. Zira Garpli bana dışarıya doğru, Şarklı ise içeriye doğru dönük görünürler. Birincisi mânâyı, yâni faraziyeyi eşyalara irtisam ettirir; ikincisi bu mânâyı kendinde hisseder. Zaten hassa içerden ziyade dışarıdadır. Yeniden bedenlenme fikrinden, Karma'yı * ayırmak mümkün değildir. Asıl önemli olan husus, bir kimsenin karma'sının şahsına mahsus olup olmadığıdır: bir kimse hayatın eşğine girerken önceden tayin edilen kaderi, evvelki hayatlarındaki hareketleri ve başarıları tarafından tayin

ediliyorsa, özel ve şahsî devamlılık mevcuttur. Aksi halde, bir Karma ancak doğum esnasında yakalanır ve evvelki hayatları devamı bahis konusu olamaz. BOUDHA'nın tilmizleri iki kere kendisine, KARMA'nın şahsî veya gayri şahsî olduğunu sormuşlardı. İki defasında da Boudha suali cevapsız bırakarak, kendini ilzamdandan kaçınmış: sualin cevabını bilmekle, demiş Boudha, insan varlığının (illusion) undan hayalinden kurtulamamış. Boudha, talebelerinin hayat zinciri üzerinde fikirlerini temerküz etmeleri daha faydalı olacağını düşünmüş; yani onlar doğum, hayat, ihtiyarlık ve ölümlü yâni elem verici olayların sebeף ve sonuçlarıyla meşgul olmalarını tercih etmiş.

Bana kalırsa, yaşamakta olduğum KARMANIN, evvelki ömürlerimin neticesi mi yoksa ecdadımın iktisap ettiklerinin ben de birikmesi mi, bilemem. Ben ecdatlarının hayatlarının bir halitası mıyım; yoksa o hayatların yeniden bedenlenmiş şekli miyim? Evvelce muayyen bir şahıs gibi yaşadım mı, o hayatta kâfi derecede gelişerek şimdi bir netice taslağı çizebilecek miyim? Boudha bu suallere cevap vermedi ve kendisinin de kesin olarak emin olmadığını tahmin ederim. BEN HAYALEN, ESKİ YÜZYILLARDA YAŞAMIŞ OLDUĞUMU, O DEVİRLERDE BAZI SUALLERİ CEVAPLANDIRMAKTAN ÂCİZ OLDUĞUMU VE BANA TAYİN EDİLEN GÖREVİ İFA EDEMEDİĞİMDEN, YENİDEN BEDENLENME LÜZUMUNU HİSSETTİĞİMİ, DÜŞÜNEBİLİRİM.

BEN HINDU DOKTRİNLERİNİ HÜRMETLE KAYDEDERİM:

Benim mevcudiyetimin mânâsı şudur ki, hayat bana bir sual tevcih eder. Veya aksine ben, Dünyaya tevcih olunan bir sualim ve cevabımı verebilmeliyim, aksi halde dünyanın bana vereceği cevaba katlanmalıyım. İşte büyük güçlkle sezdiğim hayatî ve özel görevim. Belki de bu sual, ecdadımı evvelce meşgul etmiş ve onlar bu

(*) Önceki hayatların zarurî bir neticesi olan KADER fikri.

bu cevaplandıramamıştır. Ecdatlarının hayatlarının muhassalası olarak veya şahsî olarak evvelce iktisap ettiğim Karma, belki de şahısla ilgili olmayan ve dünyayı hevecanda tutan bir örnek tiptir: beni bilhas- sa etkilemiş olabilir ve özü şöyle olabilir: «İlahi Üçlü» nün asırlarca gelişmesi ve dışı prensiple karşılaşması veya kötülüğün menşei hakkında hâlâ bulunamayan gnostiklerin sualinin cevaplandırılması diğer ta- birle, Hristiyanların Tanrı hakkındaki kifa- yetsiz hayalleri. Ben başka bir imkânı da düşünüyorum: Bir kimsenin faaliyeti sebe- bile, dünyada bir soru açılabilir ve bu soru yeni bir talep teşkil edebilir. Meselâ Benim ortaya attığım sorular ve onları cevaplan- dırma çabalarım kifayetsiz olabilir. Binne- tice, bu şartlar tahtında, benim Karmama sahip olan bir kimse - belki de kendim - yeniden dünyaya gelip daha mufassal bir cevap bulmak zorunda kalabilir. Bu itibar- la, Dünya yeni bir cevap talep edinceye ka- dar, yeniden doğmayacağımı düşünebilirim ve bu kabil işlerle ilgilenen biri çıkıncaya kadar, birkaç yüzyıl istirahate çekilebilece- ğimi umabilirim.

KARMA dâvasını ben çözemedim, ne de yeniden bedenlenme dâvasını. Her türlü peşin hükümden uzak ve serbest olan di- mağımla, tecrübelerim alanında etrafıma

bakarak, yeniden bedenlenme hakkında Hintlilerin itikatlarına hürmet ederek, be- denlenmeyi teyit edecek bir olayın nerede ve ne zaman olursa, vukuunu izlemek is- terim. Fakat aramızda sayısız bedenlenme şahadetleriyle de ilgilenmem. Bir «inanç» ba- na sadece «inanç olayını» ispat eder, fakat muhtevasının doğruluğunu değil. Bunu ka- bul etmem için, olayın bana ampirik ola- rak, kendiliğinden tezahür etmesi icap eder. Bu hususta, son senelere kadar, bu olay ü- zerine bütün dikkatimi çevirdiğim halde, müspet bir sonuç elde edememiştim. Fakat son zamanlarda, bir sürü rüyalar gördüm ve öyle anlaşılıyor ki, evvelce tanımış ol- duğum bir şahsın yeniden bedenlenmesile bu rüyalar ilgilidir. Hatta ihmal edlmez bir ihtimalle, ampirik hakikat mertebesine kadar, bu yeniden bedenlenme olayının ba- zı veçhelerinin izlenmesi mümkündür. Fakat daha sonra, buna benzer bir şeyin testi- aslâ mümkün olmadı ve kıyaslama imkânı elde edemedim. Benim tetkikim sübjektif ve münferit idi, ben sadece onu zikretmek isterim, muhtevasını açıklamakian kaçır- mırım. Ancak bu olaydan sonra, yeniden bedenlenme olayını değişik bir zihniyetle telakki ediyor isem de, kesin olarak bu hu- susta fikir beyan edemiyeceğim.

— SON —

En Nefis Kahve

(Ruh: 573)

Ruhi İrtibatlarda Medyomluğun Psişik İzahı

(Geçen sayıdan devam)

Özetleyen: Feridun TEPEKÖV

IV — Bu guruptaki müşahedeler bedensiz varlıkların dünya hadiseleriyle direkt bir irtibata sahip olamadıklarını ve dolayısıyla dünyadan bizzat haber almak imkânlarından mahrum bulduklarını açıkça gösterir.

Müşahede: 1 — Bu müşahede bedensiz varlığın celseye iştirak edenleri ve sual soranı (operatör) bile tanımadığını göstermektedir.

Sual — Evvelki celseleriniz neden yarım kalmıştı?

— Öyle arzu edildi.

Sual — Bizim tarafımızdan mı?

— Evet.

Sual — Bundan bir şey anlamadık.

— Anladığıma göre siz aynı operatör değilsiniz.

Sual — Bunu nasıl anladınız?

— Şimdi medyomdan öğrendim.

Görüldüğü üzere medyom vasıtasıyla durum hakkında bazı bilgiler edindiği, bunun haricinde kendiliğinden bu malûmatı temin edemediği gayet açıktır.

Müşahede 2 — Öbür âleme intikal edenlerin dünyada bıraktıkları sevdikleri ile dahi direkt bir irtibat kuramadıkları, onların ahvali hakkında malûmat sahibi olamadıklarını bu müşahade bize açıkça göstermektedir.

Tahlil edeceğimiz tebliğin pasajı şudur:

«Sual — Sen kimsin?»

«— Nuri. (Medyomun, öbür âleme geçmiş bir dostu.)»

«Sual — Hoş geldin kardeşimiz, seni çok özledik. Şevki karşısında onunla konuşmaz mısın?»

«Nuri — Şevki, aziz kardeşim, olanlar oldu işte... Şimdi rahat ve mcs'udum. Çocuklarımı (Nurinin dünyada bıraktığı çocukları)bağrınıza basacağınızı umarım. Onlar pek perişan mıdırlar? Haklarında malûmat edinip bana bildiriniz. Ben de size yapılması icap edenleri söylerim...»

Bedensiz dostumuz «Nuri» nin sorular, onun direkt olarak dünya hadiselerinden haberdar olmadığını açıkça gösteriyor. Ayrıca gene açıkça görüyoruz ki dünyaya hadiseleri üzerinde bir müessiriyet gösterememektedir.

Burada obsesyon hadiselerinin hatırlanması yerindedir. Eğer ihtiraslarına esir olmuş veya gözleri dünyada kalmış bir bedensiz, dünyada, direkt bir irtibatla müessiriyetlerini sağlayabilmiş olsalardı bu takdirde çok garip hadiselerle karşılaşmamız mukabil bir tek obsesyon vak'asına tesadüf etmememiz lâzım gelirdi. Halbuki hal bu tamamen tersinedir. İrtibat vasıtasına ihtiyacı olması, medyomluğu zarurî kılmakla kalmamış bunun daha ileri, sıkı ve bir yönden nahoş olan tasallût hadiselerine de imkân vermiştir.

C — Spiritüalist Tebligata Göre:

Hakiki bir irtibat neticesi olduğunu dünya realitelerine bağlı teşevvüş kademeleri dışında gerçek bilgilerin verildiği bir plândan geldiğini ve dolayısıyla itimat edilmesi gerektiğini kabul edeceğimiz spirit tebligat da aynı mevzuda yukarıda serdedilen fikirleri doğrulamaktadır.

Muhtelif medyomlarla muhtelif tarihlerde ve muhtelif yerlerde yapılmış celselerde üstün plânlarla tesis edilen ruhi irtibatlarda alınan bilgilerin biribirinin aynı olması, bu sözlerin doğruluğuna ve kıymetine ayrı bir delil teşkil eder. Bu bakımdan bu tebligat en az yukarıdaki tecrübî müşahedeler kadar kıymet taşımaktadır.

Tebliğ 1. (6 Mart 1947)

Rehber bedensiz: Akın.

«Sual — Spadyomdaki bir varlık, bir insan ruhuna müracaat etmeden dünyadaki maddelere ve hadiselere doğrudan doğruya tesir eder ve karışabilir mi?»

«Akın — Edemez, çünkü demin söylediğim gibi perispri ihtizazlarını (tesir transformasyon zinciri. F.T.) alabilecek ve onu

«Maddeye bağılıyacak seyyaleler cansız bir maddede mevcut değildir.»

Daha evvelce de söylediğim gibi böyle bir zaruret, doğrudan doğruya sempatisasyon kanununun tabii bir neticesi olarak ortaya çıkmaktadır.

Sempatisasyon kanununun doğurduğu tedricî esaslarına riayet zarureti, tesir transformasyon zincirine imkân veren transformasyon ekranlarına ihtiyaç göstermektedir. Böylece süptil karakter taşıyan tesirler, şekil ve hüviyet değiştirecek nihayet maddi (kaba) tesirler halinde ortaya çıkabilmektedir.

Tebliğ 2: (25 Eylül 1948)

Rehber bedensiz: Akın

«Sual — Tekinsizlik vak'alarında da insan ruhlarının vasıtalığı lâzım mıdır?»

«Akın — Ruhların doğrudan doğruya dünya maddelerine tesir edebilmeleri için onların ihtizazlarının, dünya maddelerinin ihtizazlarına uyması lâzımdır. Dünya maddelerinin ihtizazları ise spadyomdaki ruhların perisprilerinin ihtizazlarına uymaz. Zira bunların incelik dereceleri arasında çok fark vardır. Demekki ruhların perisprileri dünya maddelerine doğrudan doğruya ayarlanarak onları harekete getirmek kabiliyetinde değildir...»

Tebliğ 3. (11 - 2 nci Teşrin - 1936)

Rehber bedensiz: Üstad

«Sual — Bedenden ayrılmış bir perisprinin (Ruhî tesirleri dünyaya aksettiren tesir transformasyon vasatı F. T.) en kesif halî, dünyadaki maddi hallerin hangisine benzer veya yaklaşır?»

«Üstad — Bu şekilde madde mertebesi henüz insanlarca malûm olmamıştır (*).

«— Suâl — Şu halde en kaba ve geri durumdaki bir perispri, bizim dünyamızın en seyyal maddesinden daha mı seyyaldir?»

«Üstad — Evet.

«Sual — Acaba böyle en ileri bir ruhun perisprisi bizim bir organlarımıza ya doğrudan doğruya ve yahut hali hazırda mevcut veya ileride keşfedilecek aletlerimizle kabili taktir bir kesafet derecesine indirilebilir mi?»

«Üstad — Hayır.»

Bu tebliğden anlaşıldığı üzere maddi hü-

viyet taşıyan aletler vasıtasıyla her hangi bir ruh ile irtibatı direkt olarak sağlamak imkânsız olmaktadır. Zira maddi hüviyet taşıyan bir aletin alacağı ihtizazların sınırı muayyendir. Bu sınırın dışında bulunan en kaba şekle çevrilmiş ruhi tesirler dahi en seyyal maddi ihtizazların üzerinde bulunuyor. Şu halde böyle bir aletin iş görmesi ve ayrıca ruhi (perisprital) tesirlerin dünya maddesine intikali için mutavassıt bir tesir köprüsüne lüzum vardır ki bu vazifeyi sinir sistemi ve asabi seyyale görmektedir. Yani bir medyoma (hayat sahibi bir insan bedeni) bu iş için ihtiyaç vardır.

NEOSPIRİTÜALİZMAYA GÖRE MEDYOLUĞUN İZAHI:

Medyomluk hadisesinin sadece çeşitli tezahürlere bakılarak izah edilmeğe çalışılması ortaya bir takım yanlış tefsirlerin çıkmasına ve mevzuun hakikat ve ehemmiyetinin gölgelenmesine sebebiyet verebilir.

Bundan dolayı medyomluğun esaslarının neler olduğu yani hangi kanunlara tabi olarak nasıl bir mekanizmanın işleyişi ile tezahür etmekte olduğu, mümkün olan sadelik ve açıklıkla ortaya konmalıdır. Bu gün eğer ilmi mchafilde bu mevzu müdafaası yapılamıyan bir faraziye olarak kabul edilmek isteniyorsa, böyle bir düşüncenin doğması, doğrudan doğruya böyle bir tutumun neticesi olarak kabul edilebilir.

Spiritizma, metot olarak tecrübe ve müşahedeyi kullandığından araştırma yönünden ilmi bir hüviyete sahip olmakla beraber tctkike tabi tuttuğu hâdiselerin derinliği ve karakteri dolayısıyla de ayrıca felsefi, moral ve ilâhi bir hüviyete de zarruri olarak sahip bulunmaktadır.

(Devamı 36. Sayfada)

(*) Hakikaten tebliğin alındığı 1936 yılında hipotetik nötrinolardan başka ne Mezonlar ve ne de onlarla birlikte ortaya çıkan hiper ve anti madde ile ilgili nükleo partiküller mevzuubahisti. Fakat bunlarla da her şeyin halledilmiş olduğunu da hiç bir zaman iddia edemeyiz.

MUKADDERAT

VE

İCABAT

Problemleri

(Geçen sayıdan devam)

Özetleyen: Feridun TEPEKÖY

İNSANLARIN DÜNYADAKİ VAZİFELERİ

Nefis murakabesi bahsinde bize yardımcı olacak bilgileri ihtiva etmesi bakımından mühim addettiğimiz yeni bir konunun incelemesine geçiyoruz.

Bu güne kadar müşahedelerden elde ettiğimiz bilgiler bize gösteriyor ki: Dünya hayatımız boyunca içinde bulunduğumuz her bilgi ve liyakat seviyesinin, kendine has olarak teşekkül etmiş bulunan bir VİCDAN ölçüsü mevcuttur. Bizler, bu vicdan sesine ne dereceye kadar uyar ve bu sesin işaret ettiği yolda yürümek hususunda ne kadar gayret gösterirsek o nispette de mukadderimizin huzur ve hayr'a yönelmiş olmasını temin etmiş oluruz.

Ancak bu noktada çok dikkatli düşünmek ve hareketlerimizi bu düşüncemizin ışığı altında istikametlendirmek zarureti vardır. Aksi halde, hatalı bir iş yapmak tehlikesi mevcuttur. Bunun için genel olarak MADDİ ve RUHİ faaliyetler diye iki ana guruba ayrılması mümkün olan davranışlarımızı tetkike tabi tutmamız lâzımdır.

1 — Maddî faaliyet: Bunlar umumiyetle dünya işlerine ait olan faaliyetlerdir. Meselâ, bedenî ihtiyaçlar, fizik, fizyolojik ve madde ile ilgili sosyal ihtiyaçlar bu grup altında toplanabilir.

2 — Ruhî faaliyet: Bunlar umumiyetle bedenî ve maddî ihtiyaçlar dışında, diğer varlıklarla münasebetlerden doğan ve onların hiz-

metine çalışan öz benliğimizi ilgilendiren vicdanî davranışlardır. Allah sevgisi ve saygısı, varlık sevgisi, merhamet, feragat, fedakârlık, hizmet ve vazife duygusu ve bu uğurda sarfedilecek cehit ve gösterilecek idrakli sabır ve sebat gibi diğerkâmlık örneği davranışlar bu gurup altında toplanabilir.

Görüldüğü üzere bu iki çeşit davranışın vasıflarını belirten kıstasımız; vicdan, diğerkâmlık ve nefsanîyet olmaktadır.

a — Eğer bir niyet ve fiilde vicdan ölçülerine riayet arka plâna bırakılmış ve böylece ön plâna kendi bedenî ve şahsına ait hodgâmca düşünceler alınmış ise, bu çeşit bir faaliyeti biz maddi veya nefsanî bir faaliyet olarak kabul edebiliriz.

b — Eğer bir niyet ve fiilde, sevgi, merhamet, fedakârlık ve ilâhî duygu ve heyecanlar ile birlikte vicdanın sesi, nefsanî niyet ve düşünceleri, tahtından indirilmiş ise, bu çeşit bir faaliyeti biz ruhî veya vicdanî bir faaliyet olarak kabul edebiliriz.

Henüz inkişafa yeni başlamış bir vicdan kademesinin sesi, belki de bizim buradaki «ruhî ve vicdanî» diye isimlendirdiğimiz bir faaliyet içinde mütaleâ edilmek istenmiyebilir. Bu mütaleâ belki de zahiren yerindedir. Zira, tecrübe ve bilgisiz bir insanın doğru olduğuna inandığı kötü ve nefsanî hareketleri ne kadar vicdanî kabul edilirse edilsin buradaki üstün vicda-

ni davranışlara misal teşkil etmekten uzaktır. Fakat bu tip davranışları o kademenin zaruretlerinden doğmuş ve kâinat nizamı içinde tekâmül noktai nazarından müzumlu olarak kabul etmek lâzımdır. O insan da zamanı gelince tecrübe ve müşahade bilgisini değerlendirerek bir üst kademenin vicdan ölçülerine göre hareket etmek ihtiyacını hissedecektir. Bu hissediş pek tabii olarak vicdanın müeyyidesi olan çeşitli ıstıraplarla karşılaşarak kazanacağı bilgilerden alacağı kuvvetle erişecektir.

Görülüyor ki, maddi dediğimiz hâdiseler ve davranışlar, dünya ile irtibatın neticesi olan EGO'nun, mânevî veya vicdanî dediğimiz faaliyetler ise, ÖZ benliğimizin mahdır. Dünya ile irtibat zaruretleri, daha doğrusu kaba madde âlemi ile olan irtibat zaruretleri, ortadan kalktığı anda, ego ve onunla alâkalı niyet ve faaliyetler de ortadan kalkacaktır. Fakat buna mukabil ruhî faaliyetler ruhun öz malı olarak onun müktesebat dağarcığına yeni kıymetler ilâve ederek ebediyetlere intikal edecektir. Bu sebeple bizim için bunun ehemmiyeti büyüktür. Ancak, şu noktayı da derhal hatırlıyalım ki: vicdani veya ruhî faaliyetlerin malzemesi, bizzat madde âleminde mevcut ve tahakkuk edecek olan maddî faaliyetlerin oluş zaruretiyle sıkı sıkıya alâkalı bulunduğundan, maddî hareket ve davranışları kıymetli birer tekâmül «Vasıtası» olarak değerlendirmemiz ve bu bakımdan lüzumlu olduğunu görmemiz icabeder.

Şu halde kıymetli birer tekâmül vasıtası olmak vasfında bulunan maddî faaliyetleri küçümseyerek onlardan kaçmak, tekâmülümüzde bir merhalenin atlanmasında bize yardımcı olacak olan bu faaliyetlerin temsil ettikleri realiteyi ve bu realitenin aşılması zaruretini hem inkâr etmek ve hem de icaplarını yerine getirmemek demek olacaktır.

Bir mağaraya kapanmak, bir çilehaneye hapsolmek, bir mezara gömülmek ve böylece bütün bir ömrü bu şekilde her türlü tecrübe ve imtihan imkânlarından mahrum etmek nasilki insana matlub olan kudretleri kazandıramıyacaksa, aynı şekilde kendisini sadece meselâ paraya,

şöhrete, seks'e ve benzeri nefsanî ihtiraslara bağliyerek körükörüne bir hayat sürmek de insana istenilen kudreti kazandıramıyacaktır. Zira, böyle bir esaret onun serbestçe ve istediği gibi bir davranış içinde bulunmasını önler ve böylece onun çok cepheli bir bilgi ve müşahade imkâmından mahrum kalmasına sebep olur.

Acaba, bu vaziyet karşısında, maddî ve ruhi dediğimiz bu iki faaliyeti, biribirinin yardımcısı olarak nasıl ayarlayabiliriz?

Yani asıl ruhî kazançları temin eden vicdanî faaliyetin, faydalı bir şekilde gelişmesi ve ruhumuza lüzumlu bulunan kıymet unsurlarını temin etmesi için nasıl bir hareket tarzı ihtiyar etmeliyiz?

Yukarıda söylediğim gibi maddî faaliyetlerin «vasıta» oluş vasfını hiç kale almadan lüzumsuz ve hattâ zararlı olduklarını iddiaya kalkışmak ve bu fikirlere dayanarak bütün bu faaliyetlerden tamamen uzaklaşmanın lâzım geldiğini düşünmek doğru değildir. Böyle olsaydı, bu takdirde, zaten böyle bir vasat içinde bulunmamızın ve bu çeşit hâdiselerle karşılaşmamızın ne mânasını ve ne de lüzumunu izah edebilirdik.

Mademki dünya üzerinde yaşamaktayız, o halde tekâmülümüze en uygun bir vasat içinde bulunuyoruz demektir. Dolayısıyla bu vasatın bize temin ettiği bütün imkânlardan vicdanımızın sınırları dahilinde faydalanmak, bizim için bir mecburiyet olmaktadır. İnzivaya çekilmek, hayat mücadelesinden, meşakkat ve ıstıraplarından ürkmek -bu zaviyeden bakılacak olursa- doğru değildir.

İnsanların dünya tekâmül vasatında kazanacakları ruhi kudretleriyle, karşılığını beklemeyen birer dağıtıcı olmaları istenmektedir. Bu uğurda insanın maddî imkânlarını, cömertçe, ruhi faaliyetlerinin emrinde tüketmesi, onun nihaf ve aslolan faaliyetini teşkil edecektir. Fakat, bir insanın karşılıksız olarak elindekileri verebilmesi için her şeyden evvel elinde bir takım kıymetlerin bulunması lâzımdır. O halde önce o kıymetlerin temin edilmesi, kazanılması elzemdir.

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

Böyle bir kazancın temin edilmesi ise, c- hit ve gayrete, çalışmaya, azim ve sebat, arzu ve isteğe bağlıdır. O halde uyusukluğu bir yana bırakarak vicdanımızın işaret ettiği ilâhî yolda yürümek için ihtiyacımız olan kudretleri kazanmamız iktiza eder. Bunu temin etmemizde dünya vasatının hâdiseleri bize vasıta olacaklardır. Onlardan ders almak vazifemiz ol-

MEDYOMLUK

(33. Sayfadan devam)

Spritzma, esas itibariyle bedenlilerle bedensizler arasında vuku bulan bir irtibatın tetkikatiyle meşgul olur. Bu sebeple medyomluğun çeşitli tezahürleri üzerinde birtakım izahlarda bulunması icabetmektedir. Fakat maalesef bugüne kadar yapılmış bulunan izahlar müphem ve karışık bir durum arzemiştir. Misal olarak bunlardan iki görüşü kısaca belirtmeğe çalışalım: Birinci görüşe göre, bir bedensiz varlık, perisprisi (bir nevi seyyal irtibat bedeni) ile medyomun perisperisi veya doğrudan fizik bedeniyle irtibat sağlar. Onun uzuvlarını ve hasselerini direkt olarak harekete geçirir. Görüldüğü üzere bu faraziye, sempatizasyon kanununa aykırı olduğundan kabule şayan değildir. İkinci görüşe gelince; bu görüşe göre, ruhlar (bedensizler) medyom denilen araçların (mutavassıtların) doğrudan asabî cümlelerinin hükmü altında bulunan merkezlerine tesir etmekte ve onun bedenini adeta kullanmaktadır.

Böylece medyomun asıl aracılık vasfı adeta ortadan kaldırılmış olmaktadır. Zira medyomun tesir nakli esnasındaki aktif durumu hiç bir suretle nazarı itibara alınmamıştır. Bütün cereyan eden hâdiseler bu görüşe göre? doğrudan doğruya bedensiz varlığın medyomun bedenini direkt olarak tasarrufunda bulundurmasıyla ortaya çıkmaktadır. Dikkat edilecek olursa görülecektir ki: bu izah tarzı da sempatizasyon ve tedriç kanunlarına uymaz. Bedenle sempatizasyon kurabilmek o bedenin asıl sahibi olan ruhun muvafakati ve aktif iştiraki ile ancak mümkün olabilir.

caktır.

Sefalet veya tehlike içinde bulunan bir insanı kurtarmak için gerek maddî ve gerekse manevî ve bilgi yönünden tedatîli olmamız, vicdan tatbikatının yapılmasında bize imkân sağlayacaktır. Bilgimiz yoksa, maddî imkânlardan mahrumsak sefî bir kardeşimizi nasıl kalkındırır ve tehlikelerden koruyabiliriz? (Devamı var)

Başka bir deyimle bedeni (Fizik) hangi ruh inşa etmiş ise ancak o ruh spesifik olarak bir irtibat ve tasarruf hakkına sahip olabilir. Yabancı bir bedensizin bu bedenle irtibata geçebilmesi bu sebeple ancak bedenin sahibinin rızası ve vasıtalık edişi ile mümkün olacaktır. Şimdi irtibata vasıtalık eden ruhun ve bedenin medyomluk tarzındaki faaliyetini daha açık bir şekilde tarifliyebiliriz. (Devamı var)

Ruhi İrtibatlar

(13. sayfadan devam)

ruhi-irtibatlarla alâkalı hâdiseleri bir yardımcı unsur olarak görmekteyiz.

Ruhi irtibatların çeşitli kanallardan gelen ve değişik tarzda madde kâinatının maddî hâdiseleri arasında yer alan tesirlerinin, sosyal bünye üzerindeki olumlu müessiriyeti, zamanı geldiğinde elbetteki meyvelerini vermiye başlayacaktır. Asrımızı bu meyvelerin verilmeğe başladığı asır olarak da düşünebiliriz.

İlmin, her türlü şüpheyi bertaraf eden inandırıcı ve yapıcı gücü, ruhi irtibatların ve ilâhi yönetici plânların delillerini kendine has ifadesiyle ortaya koyacaktır. Artık insanlık için yeni bir devrenin kapıları açılıyor. Moral, vicdan ve ilim yönünden yeni bir aydınlanma olarak kabul edebileceğimiz bu devrenin fikrî ve moral sadadaki belirtileri fiillere aksetmeğe başlamıştır.

Bu devre içinde ruhi irtibatların, mukaddes metinlerin ve reenkarnasyon ve tekâmülle ilgili bilgilerin üzerinde insanların önemle durmaları bir zaruret olacaktır. İnsanlığın mutlu bir istikbale yönelmesi için başka çıkar yol yoktur.

— SON —

NOSTRA DAMUS

(7. sayfadan devam)

Newton Nostradamusun dörtlü mısrağları ile ilgilenmişti ve kendisi de, onların miftasını aramıştı. Şimdiye kadar bilinmeyen bu olaya istinat eden P. V. Bioob adlı Fransız gazetecisi, harpten az önce, şifrelerin çözümlü için uzunca bir sistem icat etmişti : Ona göre, Nostradamus, kehânetlerle, Keplerin müstakbel kanunlarıyla Newton'unki-leri sezmişti ve kapalı üslubu ile dercetmişti. XVI ncı asırda, resmi Astronomi'ye karşı gelmemek icap ederdi.

A.N.I.O.N. münecimin bütün veçhelerini ortaya çıkarmayı amaç edinmiştir. Onun Reisi, dört asırdan beri Nostradamus hakkında bilinen bütün teorileri toplayan bir eser hazırlamaktadır. Ona göre, Nostradamus herşeyden önce bir simyakerdi.

Onun metinlerinde, silahlarında, hatta ikamet ettiği evlerde, ilmi simyanın bütün sembollerine rastlanır: diğerleri meyanında kartal veya akbaba, aslan ve Ehli salip şövalyelerinin sekiz uçlu haçı. Fakat bunlar, onun hakiki bir münecim, şair veya matematikçi olmasına engel değildir.

Malik olduğu kudreti nereden alıyordu?

Kendisile «L'Oriental» ın terasında görüştüğüm Mr. Mirault, bezgin bir jestle «Fakat bunlar hakiki kudret değildir; sadece hepimizde mevcut olan normal ve geliştirilmemiş kabiliyetlerdir» dedi.

Lanetlenmiş ilimler problemini bir ke-re daha ortaya atalım:

Astroloji - vuayans - telepati. Resmi kürsüler onları tanımaz, fakat asrın başından beri PARAPSIKOLOJİ sınıfına giren bütün usnomal olaylara karşı gittikçe artan alâka göze çarpmaktadır.

Onların tetkiki de kolay değildir.

Salon'da, A.N.I.O.N. ün bir üyesi şöyle konuşuyordu:

O olayların, doğru olarak ispatlanması, en büyük güçlüğü arz eder. Normal olaylar hilafına, yanılma adetâ tabii yokuşu teşkil eder». O Nostradamus hakkında, münzam bir güçlüğü işaret edebilirdi, zira bahis konusu olan olaylar, geleceğe aitti.

Peygamberlerin asıl dramı, kehânetlerine şahit olmadan, kimsenin onlara inanamamasıdır.

RUH VE MADDE'YE

Abone olmak için

Bu kuponu doldurup P.K. 1157 İstanbul adresine göndermeniz kâfidir.

Adı, Soyadı :

Adres :

. Aylık abone ücreti olan T.L. nı : .
navale no.su ile Postahanesinden çıkarttım. Abone kaydımın yapılmasını rica ederim.

İmza